

REPUBLIKA

Dolar zagrożony...

Czy inflacja jest nieunikniona? — Finansowe koła londyńskie zapatrują się bardzo pesymistycznie na sytuację w St. Zjednoczonych.

Bank Polski zamienia swoje dolary na złoto.

Warszawa, 21 maja. (F) Od kilku dni prasę całego świata, a nie mniej i prasę polską obiegają wiadomości odpicające pesymizm w stosunku do dolara. Jak się dowiadujemy, wiadomości te pochodzą ze źródeł propagandowych Stanów Zjednoczonych, którym zależy na przeprowadzeniu

inflacji kredytowej przy całkowitem zachowaniu obecnego kursu dolara. Dążeniem obecnej polityki finansowo-walutowej Stanów Zjednoczonych jest podniesienie poziomu cen przy

absolutnym zachowaniu obecnego kursu dolara.

Zagranicą jednak odnosi się do sytuacji dolarowej bardzo pesymistycznie. Dowodem tego są głosy londyńskie i opinia, jaka panuje w Bazylei, w kołach Międzynarodowego Banku Wypłat.

Koła te twierdzą, że dolar nie utrzyma się długo na obecnym poziomie

i musi nastąpić inflacja. Koła londyńskie twierdzą, że polityka banków rezerwowych w Stanach Zjednoczonych doprowadziła do tego, że w okresie od 7 kwietnia do 12 maja r. b. zwiększyły one swe portfele obligacjami rządowymi o 500 mil. dolarów, a więc mniej więcej o 56 proc.

Wyjaśnić należy, że obligacje rządowe są obligacjami właściwie biorąc pożyczki wewnętrznej i służą jednocześnie do pokrywania obrotu pieniężnego. Jednym słowem, obligacje te zaliczone są, narówni ze złotem i dewizami zagranicznymi, do pokrycia obrotu banknotów dolarowych w Ameryce.

Rząd Stanów Zjednoczonych w ten sposób pragnął, aby banki posiadając zwiększone pokrycie, zwiększyły emisję i przez udzelenie kredytów ożywiły życie gospodarcze w Stanach. Jednak banki związkowe, należące do Federal Reserve anulowały częściowo tę politykę, zmniejszając stan udzielonych przez siebie kredytów o 164 mil. dolarów.

Tak więc polityka liberalna banków centralnych zakończyła się

wysłaniem w nabywanu solidnych papierów państwowych, a nie zasilaniem kredytami przemysłu, gdyż trudności obecnej sytuacji kredy-

Lwów, 21 maja.

Wczoraj i dziś toczyła się przed woj-skowym sądem okręgowym rozprawa w trybie doraźnym, przeciw szeregowcowi Wasylowi Zakuchlakowi, oskarżonemu o dezercję i szpiegostwo. Rozprawy toczyły się przy drzwiach zamkniętych.

Sąd skazał Zakuchlaka na karę śmierci.

Naskutek odniesienia się obrońcy skazanego do p. Prezydenta Rzplitej o ulaskawienie — kara śmierci została Zakuchlakowi zamieniona na dziesięcioletnie ciężkie więzienie.

towej nie polegała na tem, że nie ma gotowości udzielać kredytów, lecz że brak jest solidnych dłużników. Innemi słowy, w Londynie twierdzą, że zakupywane przez banki rezer-

wowe obligacje musiałyby dość do astronomicznych cyfr, by mogły wyrzec zamierzoną zwyżkę cen wbrew innym tendencjom rynku pieniężnego, to jest, że

inflacja będzie musiała dość do bardziej zaawansowanej fazy, w której nie będzie mogła być kontrolowana. Jednym słowem, finansowe siery londyńskie przekonane są, że wślad za inflacją kredytową, która przybiera tak wielkie rozmiary,

musi nastąpić inflacja kursu dolara gotówkowego.

Odgłosy te doszły wczoraj do Warszawy. Alarmujące wiadomości z zagranicy przyczyniły się do wzbudzenia nieufności do waluty dolarowej wskutek czego zaobserwować można było niemal zupełne ustanie obrotów dolarem gotówkowym.

Bank Polski zmuszony był wczoraj obniżyć kurs dolara z 8.87 na 8.86 w sprzedaży, a placu sam tylko 8.85. Przy okienkach walutowych Banku Polskiego brak zupełnie kupców na banknoty dolarowe, natomiast pokazały się znów bardzo długie ogonki sprzedających tę walutę. Jak się dowiadujemy

Bank Polski wysyła codziennie od 50 do 100 tysięcy dolarów drogą morską do New Yorku, gdzie zamienia je na złoto.

Złoto to ma w najbliższym czasie przybyć do Polski do skarbcza Banku Polskiego. Według obiegających pogłosek, w bieżącej dekadzie Bank Polski wykaże duże zwiększenie zapasów złota, przypuszczalnie od kilku do 10 milionów złotych.

Niepokój na giełdach.

Francja i Holandia wycofują złoto z Ameryki.

Warszawa, 21 maja.

Wiadomości z giełdy paryskiej, londyńskiej i amsterdamskiej mówią o obniżeniu się kursu dolara w transakcjach terminowych o kilka punktów.

Kupcy europejscy zachowują w transakcjach dolarowych wielką rezerwę i ostrożność. Niepokój budzą ustawiczne transporty złota, wysyłane z Ameryki do Europy.

Na niemiecki parowiec „Bremen“ załadowano wczoraj 38 milionów dolarów w złocie, z czego większa część przeznaczona jest dla Holandji, reszta zaś dla Francji i Belgji.

Parowce „President Harding“ i „Aquitanla“ przywiozły wczoraj do Francji ładunek złota w ilości 220 baryłek. Wczoraj również zawinął do portu w Cherbourg okręt „Paris“ wiozący 148 beczek złota i 64 sztaby srebra dla Banku Francuskiego.

Brak zaufania do dolara, a co za tem idzie ponowne masowe wycofywanie złota z Ameryki przez banki europejskie, znajdują uzasadnienie w ciężkiej wewnętrznej sytuacji gospodarczej Stanów Zjednoczonych.

Niestychana nędza, jaka panuje wśród 10 milionów bezrobotnych, jest źródłem olbrzymiego wżenia, które nie wyklucza wybuchu rozruchów głodowych.

Wszelkie dotychczasowe projekty uzdrowienia gospodarki okazują się niewystarczające.

Widmo rewolucji w Grecji.

Strejk generalny rozszerza się. — Walki uliczne w Tracji i Macedonji. — Dymisja rządu.

Ateny, 21 maja. Ruch strajkowy wśród urzędników przybiera coraz bardziej na sile. Strajk urzędników poczty i telegrafów przeprowadzany jest w całej pełni.

Komunikacja pocztowa jest prawie zupełnie unieruchomiona.

Władze widziały się zmuszone zwolnić urzędników komunikacyjnych, którzy prowizorycznie obsługiwali poczty, gdyż przez nieumiejętne obchodzenie się

poniszczyli aparaty, ponadto otwierali listy poleczone, pobierali fałszywe opłaty, narażając skarb państwa na straty.

Strajk rozszerzył się dzisiaj także na urzędników celnych i podatkowych. — Urzędy celne świecą pustką. Czynności celne załatwia policja.

Premjer Venizelos oświadczył, iż strajk urzędników traktuje jako ruch rewolucyjny, a kraj, jako znajdujący się w stanie wojny.

Wszyscy urzędnicy pocztowi, którzy lo oznaczonego przez rząd czasu nie stawią się do pracy, postawieni zostaną przed sąd wojenny za dezercję.

Położenie zaostrza się jeszcze przez to, że opozycja według wszelkiego praw dopodobieństwa odrzuci na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu rządowy projekt ustawy prasowej.

Sofja, 21 maja.

Od nocy piątkowej obiegają w Sofji trudne do sprawdzenia wiadomości o strajku generalnym w Grecji i w związku z tem, o krwawych walkach na ulicach miast greckiej Macedonji i Tracji.

Walki te mają być następstwem rewolty robotników fabryk tytoniowych. Sofijski dziennik „Wreme“ donosi, że w Xanthi, Drama, Guemurdjina doszło do walk między policją i uzbrojonymi robotnikami.

Robotnicy ustawili na ulicach barykady, które dopiero zdobyły wojskowe samochody pancerne.

Ateny, 21 maja.

Rząd podał się do dymisji.

Kobieta pokonała Atlantyk.

Harbourgrace, 21 maja. (PAT)

Lotniczka Amelia Erhard, która rozpoczęła wczoraj sama lot transatlantycki przebyła ocean i wylądowała wczoraj w London—Derzy w Irlandji.

Podczas podróży swej w ciągu kilku godzin lotniczka walczyć musiała z gwałtowną burzą. Jakkolwiek Amelia Erhard wylądować zamierzała w Paryżu to jednak dotarła ona jedynie do Irlandji z powodu uszkodzenia rezerwuaru samolotu, które to uszkodzenie powstało w czasie burzy.

Armia japońska w obronie ludu

Wojsko żąda zmniejszenia podatków i ciężarów, które ponoszą klasy średnie i robotnicy.

Przed nominacją nowego premiera.

Paryż, 21 maja. Z Dalekiego Wschodu donoszą, iż podróż księcia Saionii do Tokio odbyła się w asyście 50-ciu policjantów.

Natychmiast po przybyciu do stolicy książę rozpoczął konferencje z rozmaite mi osobistościami dworu, rady cywilnej oraz sfer politycznych.

Możliwe, że już dziś przyjęty będzie u cesarza na audjencji, na której ustalone zostanie nazwisko premiera, mającego utworzyć przyszły gabinet.

Wczoraj aresztowano generalnego sekretarza japońskiej federacji chłopskiej, u którego znaleziono petycję, ujętą w energiczną formę, zwracającą uwagę księcia na straszliwą nędzę, przeżywaną przez farmerów oraz na konieczność zaradzenia tej nędzy.

Wybitni dowódcy wojskowi oświadczyli księciu, iż zamierzają wprowadzić ukarać przykładowo wojskowych, którzy braли udział w aktach terrorystycznych, dodali przytem jednak, że, o ile nie uczyni się zadość żądaniu młodych wojskowych, nie będą oni w stanie utrzymać ładu i dyscypliny.

Dowódcy wojskowi domagają się całkowitej reformy warunków socjalnych i gospodarczych.

Armia, o ile ma być silna, powinna mieć ścisły kontakt z narodem, którego broni i którego interesy reprezentuje.

Faworyzuje się miasta kosztem wsi.

Podatki powinny być podzielone w ten sposób, ażeby ulżyły nadmiernym ciężarom klasy średniej i robotników, natomiast powinny być pobierane znacznie wyższe podatki od spadków.

Rząd powinien objąć kontrolę nad większością głównych gałęzi przemysłu oraz nad środkami komunikacyjnymi. Należy wziąć pod uwagę również sprawę podziału ziemi.

Min. Jędrzejewicz na Pomorzu.

Minister jest zadowolony z wyników inspekcji.

Grudziądz, 21 maja.

(Polska Agencja Telegraficzna).

W swej podróży inspekcyjnej po zachodnich województwach Rzplitej minister dr. Jędrzejewicz przybył dzisiaj samochodem z Torunia do Grudziądza.

Minister zwiedził gmach i warsztaty doświadczalne państwowej szkoły budowy maszyn, interesując się żywo postępami prac uczniów.

Min. Jędrzejewicz zwiedził następnie jedną ze szkół powszechnych, kilka szkół średnich i zawodowych, gimnazjum klasyczne, seminarjum nauczycielskie i gimnazjum żeńskie.

We wszystkich szkołach minister witał był owacyjnie i przyjmowany bukietami żywego kwiecia.

W rozmowie z przedstawicielem P. A. T. oświadczył minister, że odniósł jak najlepsze wrażenie ze swej podróży inspekcyjnej, skonstatował bowiem wysoki poziom nauki w szkołach pomorskich i wzorowe pomieszczenia szkolne, przedewszystkiem zaś zwrócił uwagę ministra zdrowy i czysty wygląd działwy szkolnej oraz dobre postępy w nauce.

W godzinach popołudniowych p. minister wyjechał samochodem do Pelplina na zaproszenie ks. bisk. Okoniewskiego.

Niemcy gwałcą przepisy o mniejszościach.

Mowa ministra Zaleskiego w Genewie.

Genewa, 21 maja.

Rada Ligi przystąpiła dziś do rozpatrywania skargi mniejszości niemieckiej w Polsce na rzekomo niesprawiedliwą parcelację majątków ziemskich, należących do Niemców.

Zgodnie z wnioskiem referenta, japończyka Nagaoka, postanowiono stworzyć komisję, która sprawę tę zbada i przedłoży Radzie na wrześniowym posiedzeniu.

Minister Zaleski w mowie swej wystąpił ostro przeciwko postępowaniu rządu niemieckiego, który interpretuje dowolnie przepisy o postępowaniu mniejszościom przez wnoszenie skargi mniejszościowej na radę.

Przepisy te wyraźnie mówią, że należy w wypadkach takich wykluczyć wszelkie momenty polityczne i interwencje członków Rady.

Minister Zaleski zastrzegł się dalej przeciwko ogłoszeniu przez przedstawiciela Niemiec tajnego pisma komisji trzech, która sprawę tę poprzednio rozpatrywała.

Niemcy przez swe postępowanie pogwałciły przepisy o mniejszościach, wobec czego Polska zastrzeżę sobie wyciągnięcie z tego odpowiednich konsekwencji.

Strejk urzędników miejskich

odroczone w Warszawie.

Warszawa, 21 maja.

(St) Wobec otrzymania przez magistrat warszawski pożyczki w wysokości jednego miliona złotych i przystąpieniu do wypłaty zaległych poborów, za miesiąc kwiecień i maj, pracownicy odroczyli rozpoczęcie strejku do 30 maja r. b.

Burza nad Śląskiem

Lubliniec, 21 maja.

W czasie burzy, jaka onegdaj przeszła nad Śląskiem, z powodu oberwania się chmury zalane zostały wodą miejscowości: Kamienica, Lublsza i Babienica, w pow. lublinieckim.

Woda w niektórych miejscach dochodziła do półtora metra wysokości. Po upływie trzech godzin woda opadła, pozostawiając znaczne spustoszenie tak na polach, jak i w zagrodach poszczególnych gospodarstw. Bardzo znaczne szkody poniósł restaurator Emanuel Miś z Kamienicy, któremu woda zniszczyła 18 roi pszczół.

W czasie burzy uderzył piorun w stajnię Wienera w Lublszy, w dom mieszkalny Kaczugi w Banienicy oraz Bartoszewej, tamże.

W akcji ratunkowej brały udział okoliczne straże pożarne itd.

Wypadków w ludziach nie było.

Gabinet terapii fizycznej

Dr. POLAKA

Al. Kościuszki 53

prąd wysokiego napięcia i frekwencji, radium, lampa Hellum, DIATERMIA

lampa kwarcowa, promienie pozacerwone (cieplne) galwanizacja, taradycja masaż i t. d.

London, 21 maja

W Londynie ogłoszono raport komitetu, przeprowadzającego inwestygację w sprawie towarzystwa Kreugera. Inwestygacja, jak głosi raport — wykazała, że oszukiwane manipulacje Kreugera trwały od 8 lat.

Ogólna suma zobowiązań wynosi 60 milionów funtów szterlingów.

Naigłówniejszy obecnie amant Ameryki

Clark Gable

oraz

Joan Crawford

ukazuje się w wspaniałym dramacie obyczajowym

wkrótce w kinie

SPLENDID

Stracenie zwyrodnia lego mordercy.

Nowogródek, 21 maja.

(Polska Agencja Telegraficzna).

Ostatnio ludnością powiatu nowogródzkiego wstrząsnęła wiadomość o bestjałskiej zbrodni, dokonanej przez mieszkańca wsi Wierzbic, gminy Niceniewice, Stefana Laćko.

Laćko w ohydny sposób zamordował w kłótni ojca swego i brata.

W dniu 20 b. m. sąd nowogródzki w trybie doraźnym skazał Stefana Laćko na karę śmierci przez powieszenie. Wyrok wykonano.

Charakterystyczne jest to, że morderca już przebywając w więzieniu, groził, iż w taki sam sposób, jak zabił ojca, zamorduje również matkę.

Dalsza kompresja wydatków. Nowe zarządzenie oszczędnościowe. — Likwidacja urzędu emigracyjnego.

Warszawa, 21 maja.

(F) Oprócz oszczędności w wydatkach personalnych w kwocie 100 mil. zł., zaprowadzone mają być również oszczędności w dziedzinie wydatków administracyjno-rzeczowych.

Jak się dowiadujemy, prace celem wyszukania odpowiednich sum na

oszczędnościach, któreby dały drugie 100 mil. zł. są w pełnym biegu. Odpowiednie instrukcje zostały już wydane i rozesłane do władz niższych. Wszyscy ministrowie zwracają uwagę swym władzom podwładnym na konieczność zastosowania jaknajdalej idących oszczędności ponad granice wyznaczone dla

oszczędności w roku ubiegłym.

Wyjaśnić należy, że w roku ubiegłym instrukcje podobne zostały również wydane i wszystkie władze państwo we drugiej i pierwszej instancji dostosowały się do tych instrukcji.

Obecnie chodzi o dalsze oszczędności, a mianowicie w dziedzinie materiałowej, w dziedzinie lokomocji, w ograniczeniu używania samochodów, zastępowania samochodów o droższej eksploatacji, samochodami o tańszej eksploatacji, oszczędności na materiałach piśmiennych, drukarskich, na świetle, opale w podróży służbowych i przenoszeniu urzędników, w wyjazdach zagranicznych i t. d. i t. d.

Kontrola nad przeprowadzonymi oszczędnościami spoczywać będzie w rękach poszczególnych ministrów resortowych. Ponadto minister skarbu, mające być dokonane oszczędności, będzie brał pod uwagę przy wyznaczaniu miesięcznych budżetów dla poszczególnych ministerstw.

Jak wiadomo, ministerstwo skarbu wyznacza z uchwalonego preliminarza na bieżący rok, budżety miesięczne, t. zw. budżety wewnętrzne, wedle których odbywa się gospodarka poszczególnych ministerstw, a więc i wszystkich ich agend.

Jak się dowiadujemy, ze względów oszczędnościowych ma być skasowany względnie znacznie ograniczony urząd emigracyjny, który wobec dużego spadku emigracji stał się instytucją częściowo zbędną. Ze względu na politykę oszczędnościową, rząd zamierza zredukować wydatki na ten cel do minimum.

BEZPOŚREDNIA KOMUNIKACJA

Bank Kupiecko-Kredytowy Sp. w Łodzi

zawiadamia, iż od wtorku dn. 24 maja 1932 r. biura i kasy zostają przeniesione do lokalu przy ul. Piotrkowskiej 29.

DESKA RATUNKU.

Kryzys i wszystkie towarzyszące mu objawy oraz jego skutki powoli sprowadzają sytuację w poszczególnych krajach do jednego mianownika. Ś. p. Briand mógłby się nawet pocieszyć: nie chciały, czy też nie mogły narody połączyć się dla współzycia, połączyła je obecnie. Jeżeli jeszcze nie wspólna, to w każdym razie — jednakowa i wszystkie odrębności niwelująca, bieda. „Pan-Europa” z musu, z konieczności, z tytułu jednakiej choroby, która święci istny triumf na całej kuli ziemskiej, bez różnicy szerokości geograficznej, rasy, wyznania i tradycji...

Jeszcze niedawno istniała tendencja do traktowania choroby kryzysowej całkiem indywidualnie. Doszukiwano się jej przyczyn na miejscu, w tych czy innych zarządzeniach poszczególnych ministrów, lub całego gabinetu, w takiej czy innej polityce handlowej, celnej i skarbowej, wreszcie kolejno i naprzemian, bądź w zbytnim liberalizmie, bądź też — w etatyzmie: w ścisłej zależności jedynie od tego, co kogo w danych okolicznościach najbardziej bo-
lało...

Dziś powoli przenika do świadomości najszerzego ogółu ten fakt niezbity, że kryzys obecny nie jest zjawiskiem lokalnym, spowodowanym jakimś niefortunnym posunięciem, i że wobec tego żaden magik domorosły i chociażby najbardziej w „gębie”, czy piórze mocny opozycjonista, nie zna takiego środka, któryby przywrócił „złote czasy” z lat 1927—8.

Kryzys przekroczył wszystkie granice państw, morza, góry, oceany i wszędzie zapanował z identyczną niemal brutalnością i bezwzględnością. Cokolwiek się dziś dzieje w jednym kraju, jutro stać się może, ba, przeważnie się staje, w szeregu innych. Z tego, niedającego się już zaprzeczyć faktu, wyciągnięto nareszcie jedynie możliwy wniosek: międzynarodowy kryzys może być zwalczany tylko wspólnym, międzynarodowym wysiłkiem.

Stąd — Lozanna, gdzie odbyć się ma druga konferencja „rozbrojenlowa”. Tym razem chodzi jednak o broń, bodajże skuteczniejszą i groźniejszą, aniżeli

najcięższe nawet armaty — o broń ekonomiczną!

Powiadają, że dla prowadzenia wojny, potrzebne są pieniądze. Jest to jeden z przesądów z przed roku 1914. Zbyt „logiczne” i trzeźwe traktowanie sprawy, nie uwzględniające, nprz., tej okoliczności, że wojna sama stwarza bardzo poważne możliwości „ożywienia” gospodarczego, a pozatem, jak doświadczenie wykazało, nie wybucha nigdy w okresie t. zw. „prosperity”, lecz właśnie wręcz przeciwnie. Mówimy jednak w tej chwili o „rozbrojeniu” ekonomicznym, jako jedynym, gorąco zalecanym sposobie walki z powszechną klęską kryzysową. I oto, wbrew wszelkiej zdawałoby się logice, wbrew dokładnie rozumianej i prawidłowo ocenianej sytuacji, na całym świecie toczy się zażarta, acz narazie bezkrwawa, wojna ekonomiczna — wojna wszystkich przeciw wszystkim, wojna, która tylko pogłębi i zaostrzy kryzys, rujnując po kolei wszystkich jej uczestników.

Jak więc z tego wynika, dla wojny nie muszą istnieć realne przesłanki i warunki sprzyjające, jest ona niekiedy zabiegami, przypominającym dość ryzykowny proceder polyczenia noży lub tłuczonego szkła...

Konferencja w Lozannie ma przynieść światu, jeżeli nie pokój, to przynajmniej — zawieszenie broni. Jest to stan niepewny, prowizoryczny, ale bądź co bądź o wiele pomyślniejszy od sytuacji obecnej, gdy ciężkie pociski polityki celnej, zamiast nieść ulgę, czynią straszliwe spustoszenia we wszystkich państwach. Świat cały zamienić się mo-

*Czarujący
wdzięk
młodości
subtelna i czys-
ta cera to marze
nie każdej pani.
Używaj stale
kremu
i mydła
HERBA
a zachwycisz
wszystkich!.....*

Te, na podstawie naukowych badań sporządzone preparaty kosmetyczne to szczyt doskonałości w dziedzinie pielęgnacji cery!

Do nabycia u Tarkowskiego Rzgowa'a 51, u Majewskiego Piotrkowska 124 i Winawera Zgierska 1.

że w czasie najkrótszym w jedno wielkie cmentarzysko, gdzie słupy graniczne dzielące będą już tylko jedną trupiarnię od drugiej...

Na Lozannę więc zwrócone są oczy

wszystkich narodów. Lozanna ma być deską ratunku.

Czy nią będzie — przekonamy się niebawem.

TADEUSZ GÓRSKI.

Herriot tworzy rząd

Nie zamierza on przeprowadzić redukcji zbrojeń. — Czy socjaliści wejdą w skład rządu francuskiego

Paryż, 21 maja.

Na wczorajszym posiedzeniu egzekutywy partii radykalno-socjalistycznej zapadły postanowienia zwołania plenarnego posiedzenia komitetu wykonawczego na dzień 31 maja.

Kongres socjalistów odbędzie się, jak wiadomo, w dniu 29 maja. Lewe skrzydło radykałów domagało się przyjęcia oferty socjalistów w sprawie warunków

współpracy w rządzie. Jednakże większość uczestników wczorajszego posiedzenia koncepcję tę zwalczała.

W dniu 31 maja Herriot wygłosi wielkie przemówienie, w którym zdefiniuje wytyczne polityki przyszłego rządu radykalnego. Poza tem egzekutywa radykałów omawiała sprawę kartelu lewicy lub koncentracji republikańskiej.

W kołach politycznych twierdzą, że

Herriot skłania się raczej ku myśli rządu szerokiej koncentracji republikańskiej z udziałem grupy Tardieu. „Echo de Paris” stwierdza, że radykali odrzucają postulaty socjalistów w sprawie globalnej redukcji budżetu armji oraz nacjonalizacji kolei i ubezpieczeń społecznych. Zdaniem pisma Herriot poza prezesurą gabinetu obejmie również tekę spraw zagranicznych. W skład nowego rządu wejdą następujący wybitni przywódcy radykałów: Chaumemps, b. premier i minister spraw wewnętrznych. Deladier, b. minister kolonii i wojny oraz przewodniczący stronnictwa, René Renoult — b. minister sprawiedliwości, Queuille — b. długoletni minister rolnictwa, George Bonnet — b. minister skarbu, Marchandean — b. minister marynarki handlowej, Abel i Gardey, którzy byli swego czasu podsekretarzami stanu.

Socjaliści departamentu Sekwany, którzy stanowią najsilniejszą grupę w stronnictwie socjalistycznym, odbyli podczas Zielonych Świąt zjazd. Na zjeździe zapadła uchwała, że socjaliści, nie powinni uchylać się od wzięcia odpowiedzialności za udział w rządach.

Ciągłość polityki francuskiej.

Zasadnicze decyzje pozostawia Tardieu swemu następcy.

Paryż, 21 maja.

Dziś odbyło się posiedzenie rady ministrów, na którym premier Tardieu przedstawił sytuację zagraniczną oraz podał do wiadomości zarządzenia, jakie poczynił w celu zapewnienia ciągłości i obrony tez francuskich w toku odbywających się rokowań w sprawach rozbrojeniu, odszkodowań i zagadnień nadnaujskich.

Premier zaznaczył przytem, że powstrzymał się od wszelkich zasadni-

czych decyzji, które winny być zarezerwowane dla przyszłego rządu. Rada ministrów aprobowala jednomyślnie instrukcje, jakich Tardieu udzielił we wzmiankowanych sprawach przedstawicielom dyplomatycznym oraz delegacji francuskiej w Genewie.

Z kolei rada ministrów przyjęła zarządzenia w sprawie wzmocnienia kontroli nad cudzoziemcami przebywającymi we Francji.

Rząd pruski ustąpił.

Czy następcą Brauna będzie hitlerowiec?

Berlin, 21 maja.

(Polska Agencja Telegraficzna).

Wobec zakończenia kadencji sejmiku pruskiego, premier Braun podał się do dymisji, wraz z całym gabinetem.

Dotychczasowy rząd pełnić będzie swe funkcje do czasu powołania nowego premiera przez sejm.

Komuniści postanowili wstrzymać się od głosowania nad wnioskiem narodowych socjalistów, żądającym przywróce-

nia dawnego regulaminu sejmowego, przewidującego, iż wybór premiera następuje zwykłą większością głosów.

Jak wynika z dotychczasowych posunięć narodowi socjaliści zamierzają przeorsować swego kandydata na premiera i na prezesa sejmiku pruskiego. Przez obsadzenie tych dwóch stanowisk narodowi socjaliści chcą uzyskać decydujący wpływ na sejm i rząd pruski.

Zgon ambasadora Turcji w Warszawie

Warszawa, 21 maja.

Nocy dzisiejszej zmarł nag'le wskutek ataku sercowego pierwszy ambasador republiki tureckiej w Warszawie p. Dzewad - Bej.

Objął on placówkę w Warszawie w dniu 20 grudnia roku ubiegłego, a 2 stycznia r.b. złożył p. Prezydentowi Rzeczypospolitej swe listy uwierzytelniające.

Czy już piłeś
? rumbe ?
? i Perłę - Beśną ?

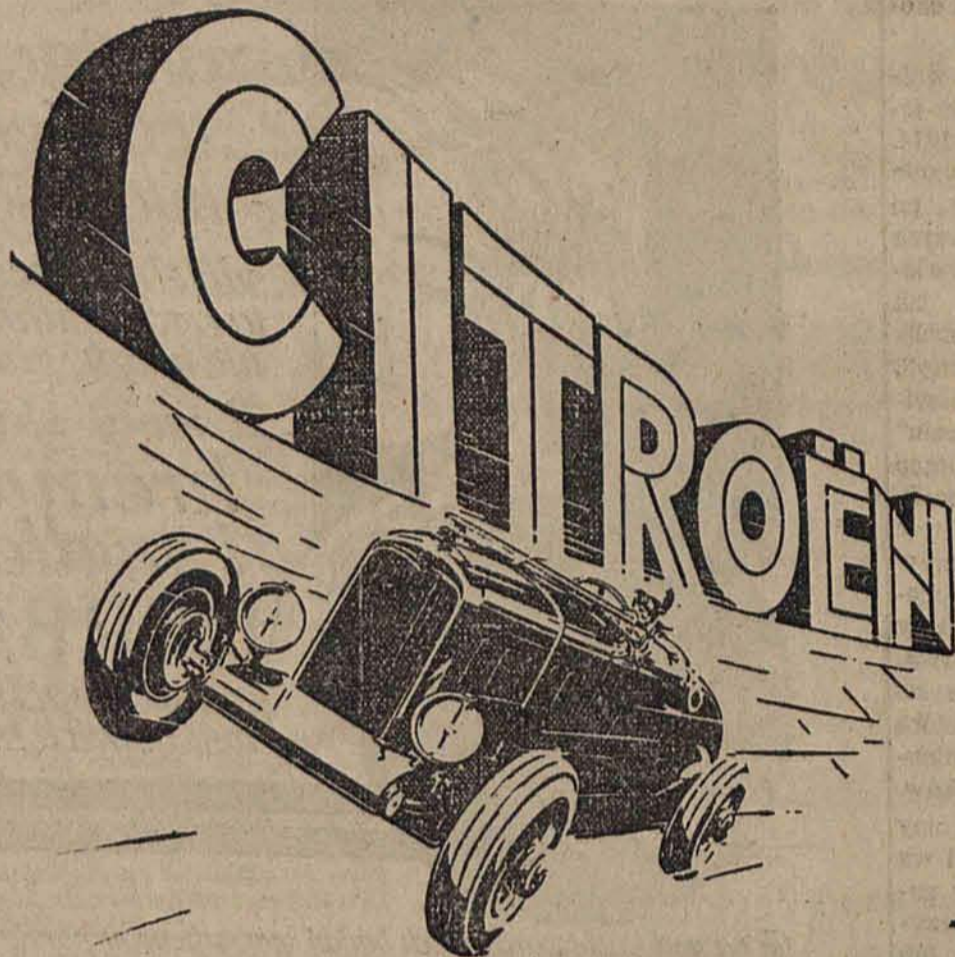
2-30

z lodu

IGNACY PADEREWSKI wygłosił w New Yorku wielką mowę polityczną w obronie nienaruszalności granic Polski.
Rysował H. Landau.

Seryjny 6-cylindrowy samochód

CITROËN

Ustalił **SWIATOWY REKORD** wytrzymałości

PRZEBYWAJĄC BEZ PRZERWY

136.000 KM.

ze średnią szybkością

104 KM/GODZ.

(Rekord poprzedni 50.000 km.)

Fabryka Samochodów CITROËN

OFIAROWUJE

MILJON

FRANKÓW

pierwszemu konstruktorowi samochodów, który pobije ten rekord do dnia 15-go października r. b. Samochód smarowany był olejem YACCO.

Rady dla pań.

Dobra gospodyni.

Jeść trzeba — żeby żyć — to wiadomo. Ale dlaczego większość potraw gotujemy, względnie przygotowujemy przed spożyciem. Odpowiedź prosta: bądź to, żeby ułatwić organizmowi trawienie, bądź to, żeby usunąć szkodliwe własności surowca, bądź wreszcie, żeby nadać lepszy smak. Wszystkie te odpowiedzi są słuszne, a można z nich wyciągnąć wniosek, że w rękę gospodyni w znacznej mierze leży zdrowie domowników.

Niesmaczne jedzenie odbiera apetyt, a jeśli równocześnie jest źle strawne, niedość sytne, to wówczas najsilniejszy człowiek ulegnie i zachoruje.

Dobra gospodyni musi pamiętać, że w przygotowanych przez nią potrawach winno być tyle rzeczy sycających, albo lepiej powiedziawszy odżywczych, aby człowiek na jej stole zyskiwał te siły, które przy pracy traci.

Wiadomo już oddawna, że najłatwiej strawnym i dającym stosunkowo najwięcej siły pokarmem jest cukier; wiadomo również, że dorosły, ciężko pracujący mężczyzna powinien spożywać około 1 kg. cukru na 10 dni; kobiecie ta ilość może wystarczyć na 12 dni, a dziecku, w zależności od wieku nawet na dłużej.

Po przeczytaniu tej wskazówki, zastanówmy się nad tem, o ile mniej cukru dostają członkowie naszych rodzin, którzy spożywają cukier tylko wtedy, kiedy piją herbatę lub kawę. Tymczasem cukru można i trzeba używać do przygotowania wszelkich potraw, a więc mącznych i mięsnych, ryb, jarzyn i zup, podobnie jak to czynimy z solą. Tylko, że sama sól nie stanowi środka odżywczego, a jedynie wzmacnia wytwarzanie kwasów trawiennych i nadaje potrawom smak. Cukier zaś odżywia a także bardzo polepsza smak gotowanych potraw.

Dlatego też dobra gospodyni wypisze w swej kuchni hasło: **szczypta soli — szczypta cukru** i będzie je stosowała przy gotowaniu.

Radjoprogram.

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ „POLSKIEGO RADJA”.

NIEDZIELA, dnia 22 maja 1932 r.

- 10.00—11.45: Transmisja Nabożeństwa z Krakowa
- 11.58—12.15: Sygnał czasu z Warszawy, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, odczytanie programu na dzień bieżący i komunikat meteorologiczny z Warszawy.
- 12.15—14.00: Poranek Symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: Orkiestra filharmoniczna pod dyr. Grzegorza Fitelberga, Maria Mokrzycka (sopr.), Halina Leska (meopr.), Adam Dobosz (tenor) i Aleksander Michałowski (bas) oraz Cór Opery Warszawskiej. W programie utwory L. van Beethovena, 1. Uwertura: „Coriolan”. 2. Symfonia IX-ta.
- 14.00—15.00: Przerwa.

NA WSI

najmilszą rozrywką jest radio!

Polecamy odbiorniki na baterie i akumulatory po znacznie niższych cenach.

Radio Audion, Traugutta 1

tel. 153-71 (Gmach Grand Hotelu). 1—20

- 15.00—15.55: Muzyka ludowa w wykonaniu ork. Adama Stromberga. Tr. z W-wy.
- 15.55—16.20: Program dla dzieci, 1. Radjotygodnik dla dzieci starszych i młodzieży p. t. „Co się dzieje na świecie” w oprac. J. Milewskiej.
- 2. Opowiadanie dla dzieci starszych p. t. „Kółko powstańców” — wygl. profesor Aleks. Janowski. Tr. z W-wy.
- 16.20—16.40: Płyty gramofonowe.
- 16.40—16.55: „Kolej żelazna i pneumatyk” — wygl. inż. Czesław Taracha. Tr. z W-wy.
- 16.55—17.15: Płyty gramofonowe z W-wy.
- 17.15—17.30: „Co lekarz widzi przez zybę ościenną” — wygl. dr. Jerzy Szpakowski. — Tr. z W-wy.
- 17.30—17.45: Wiadomości przyjemne i pożyteczne. Tr. z W-wy.
- 17.45—19.00: Koncert popularny. Wykonawcy: Ork. P. R. pod dyr. Józefa Ozimieńskiego, Krystyna Dawbór-Musnicka (śpiew) i Ludwik Urstein (akomp.). Tr. z W-wy.
- 19.00—19.20: Rozmaitości.

- 19.20—19.30: Komunikat Sportowy Łódzki.
- 19.30—19.45: Odczytanie programu na dzień następnny, kalendarzyk filmowy, repertuar teatrów.
- 19.45—20.15: Sluchowisko p. t. „Paryżania” podług Skiby. Trasm. z Krakowa.
- 20.15—21.55: Koncert z Poznania.
- 21.55—22.10: Kwadrans Eteracki — opowiadanie Jana Wiktora p. t. „Zdrada Kaczora”. Tr. z Warszawy.
- 22.10—22.40: Koncert chóru, Lutni Warszawskiej. Tr. z Warszawy.
- 22.40—22.55: Komunikat meteorologiczny i wiadomości sportowe z Warszawy.
- 23.00—24: Muzyka taneczna z W-wy.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

- 10.45. WIEN. Koncert symfoniczny.
- 12.10. KRÓLEWIEC. Koncert symfoniczny.
- 19.30. PRAGA. „Les dragons de Villars” — opera komiczna Maillart’a.
- 20.00. LANGENBERG. „Zaczarowany zamek”, oporetka Millöckera.
- 20.00. SZTUTGART. „Don Cezar”, oporetka Dellingera.
- 20.10. WIEN. „Die Fahrt ins Blaue” komedia de Flersa i Caillaveta.
- 20.45. RZYM. „Cnotliwa Zuzanna”, oporetka Lehara.
- 21.00. MEDJOLAN. Transm. opery.
- 21.05. LONDYN REGIONAL. Koncert symfoniczny.

AUTO-ASENIZACJA „HYGIENA”.

W mieście naszym powstała na wzór europejskich miast pożyteczna placówka, a mianowicie: zakład oczyszczenia dołów biologicznych zapomocą hermetycznej zamkniętych samochodów. System ten jest obecnie przyjęty we wszystkich kulturalnych miastach europejskich i odbywa się w sposób higieniczny, szybki (automatycznie) bez żadnej woni, dzięki absolutnie hermetycznemu zbiornikowi i spalaniu się gazów. Całkowite oczyszczenie domu dokonane jednorazowo trwa nie dłużej niż 10 minut od chwili wjazdu samochodu w podwórze. Zakład ten p. l. „Auto-Asenizacja Hygiene” mieści się przy ul. Skwerowej Nr. 3 tel. 247.29.

Odznaczone firmy

na wystawie w Tel Awiwie.

(F) Na międzynarodowej wystawie palestyńskiej w Tel Awiwie następujące firmy otrzymały wyróżnienia: Ejtingon i S-ka akcyjna — medal srebrny za drukowane towary włókiennicze, Brun i Rowiński z Warszawy — medal srebrny za trykotaże, Landau i Weile z Łodzi dyplom za filce, Pe-Pe-Ge z Grudziądza — medal srebrny za obuwie gumowe.

ODCZYT POSŁA D. RA JERZEGO SCHIMMELA W STOWARZ. EKONOMISTÓW POLSKICH W ŁODZI.

W ramach odczytów ekonomicznych, urządzanych staraniem Stowarzyszenia Ekonomistów Polskich w Łodzi, 8-my z kolei odczyt wygłosi w poniedziałek, dnia 23 bm. o godz. 20.00 w lokalu własnym, — Andrzeja 6, II p., — członek Stowarzyszenia Dr. Jerzy Schimmel, docent Uniwersytetu Poznańskiego, poseł na Sejm, na temat: „Miejska renta gruntowa”. Wstęp dla członków i zaproszonych gości — bezpłatny.

FIRMA „PLUTOS” w NOWYM LUKSUSO. WYM LOKALU.

Jedną z najsłynniejszych i najbardziej znanych fabryk czekoladowych „Plutos”, która zdobyła sobie najbardziej wybredną i wymagającą klientelę, dzięki swym doskonałym wyrobom, ulegając prośbom licznych rzesz kupujących postanowiła stworzyć w Łodzi właściwą placówkę sprzedaży. Przez wiele tygodni sklep przy ul. Piotrkowskiej 55 był okalony drewnianym płotem. Dziwili się za nim niesamowite misterie, to też każdy był ciekaw jak będzie wyglądał sklep firmy „Plutos”. Spodziewano się wiele ale to co ujrano w rzeczywistości, po odsłonięciu płotu, przekroczyło najmilsze wyobrażenia. Łódź otrzymała piękny przybytek sprzedaży, jedna z najładniejszych lokali w Łodzi.

W najbliższym czasie powstanie jeszcze z tyłu dodatkowy lokal z kilkoma stolikami do którego będzie można przybyć na filiżankę czekolady, a który stanie się niewątpliwie najczystszej miejscem rendez-vous publiczności łódzkiej. Luksusowy towar w luksusowym sklepie i w dodatku po niewygórowanej, przystępnej cenie — oto hasło, które przywiecilo firmie „Plutos” i zostało przez nią całkowicie zrealizowane.

znak ochronny

Wózki dziecięce
Skrzynkowe, Sportowe, Krzeselkowe
Łódzkiej Fabryki Wózków Dziecięcych
ul. Południowa 52, tel. 231-58, 2x15

KRYNICA
Dr. med. **Mikołaj Bornstein**
odwizuje, jak zwykle, w budynku **Szkoty**,
abok Łazienek borowinowych 1-25

ARTUR SZYK O ŁODZI

Moje miasto rodzinne posiada wielkie, dobre serce. — Pierwszy nauczyciel, prof. Kacembogen. — Karykatury znienawidzonych matematyków. — Pierwsze odznaczenie za rysunki. — Studja, wojna i kabaret „Bi-ba-bo”. — Przyjaźń z Julianem Tuwimem.

„Kocham każdą ulicę, każdy dom, każdy kamień mojego miasta”.

Od pewnego czasu panuje w Łodzi ożywiony ruch malarski.

W gmachu Geyera, Piotrkowska 74 który z czasem otrzymać powinien nazwę „Pałacu sztuki”, odbywają się teraz równocześnie trzy indywidualne pokazy prac malarzy reprezentujących trzy odmienne kierunki twórcze. Ewentualnym jednak dla miłośników sztuki plastycznej jest wystawa miniatur Artura Szyka, która otwarta została przed kilkoma dniami.

Przeglądając się kilkudziesięciu planszom istotnie wielkich dzieł. Jak epokowy „Statut Kaliski”, „Historja walk Washingtona” i „Bolivara”, „Pakt Ligi Narodów”. Ilustracje do powieści Lewinsolna „Ostatnie dni Shylock'a” i wiele innych cennych prac, rzuca nam się poprostu w oczy sentyment z jakim Artur Szyk odnosi się do naszego miasta. Bowiem słynny dziś na całym świecie artysta na wszystkich niemal pracach swolch wypisuje słowo Łódź.

Pełni wdzięczności za tak godne rozstawienie na świecie naszego miasta wystawy, udekorowanej w stylu maurytańskim, nawiązujemy z nim rozmowę.

— Ponieważ przed pewnym czasem mistrz już wyluszczył nam swoje credo artystyczne, pragnąłbym teraz dowiedzieć się czegoś o jego dzieciństwie i pierwszych latach w Łodzi.

— Tu w Łodzi stawałem pierwsze swoje kroki, tutaj przeżyłem burzliwą swoją młodość i z miastem tem związany jestem tysiącem nici. Łódź, pomimo grubej warstwy brudu na ziemi i dymu na niebie, posiada wielkie, dobre serce, jakiego bodaj nigdzie na świecie znaleźć nie można. Proszę mi wierzyć, że nie przemawia przezemnie jakieś zaślepienie patryjotyczne, lecz istotne doświadczenie. W życiu mojem wiele już podróżyowałem, zwiedziłem mnóstwo miast w Europie i Azji, a choć wszędzie byłem przyjmowany gościnnie, takiej atmosfery serdeczności, jak w Łodzi nigdzie nie znalazłem. Niezawodnie w dużej mierze decydują tutaj moje wspomnienia z lat dziecińczych, gdyż każda ulica, każdy dom, ba, każdy kamień niemal — połączony jest z jakimiś mglistymi wspomnieniami.

— Urodziłem się na ulicy angielskiej Cegielnianej 5. Jeszcze po dziś dzień szukam na ścianach pokojów tych plam atramentowych ołówków kolorowych, które były dziełem mojem w okresie, gdy doszedłem do świadomości, że potrafię coś zrobić. A nad kwestją, co miało robić — długo się nie zastanawiałem, zacząłem malować. Gdy miałem lat pięć matka moja zaprowadziła mnie do szkoły rysunkowej Kacembogena, która miała już swoją tradycję malarską i do której uczeszczali Herman, Brauner, Mędziński i inni. Prof. Kacembogen przyjął mnie z otwartymi ramionami i wyraził nawet chęć uczenia mnie bezplatnie.

— Pasowanie 6-letniego chłopca na artystę i przepowiednie wielkiej przyszłości, podziały na mnie najfatalniej, zostałem strasznie „zarozumiałcem” i łobuzem. Gdy sobie przypominam te psikusy, które płaćtałem wówczas swoim rówieśnikom, to nawet dziś włosy na głowie, których nie mam już wiele — stają mi dęba. Lecz, by zostać malarzem, twierdzili rodzice moi, należy także czegoś się uczyć i ku memu największemu „utrapieniu” oddano mnie do Zgierskiej Szkoły Handlowej. W tym czasie, w roku 1905, wybuchł głośny swego czasu strajk szkolny więc bez namysłu przyłączyłem się do niego i najgłośniej hałasowałem na dziedzińcu szkolnym.

—Bezpośrednio potem zostałem prze-

niesiony do Szkoły Handlowej Kłosa w Łodzi. Nie mówiąc już o mojem ogólnem słabem zamiłowaniu do nauki, czułem poprostu fizyczny wstręt do matematyki. Dziennik mój aż roił się od pał i dwój z tej dziedziny. Trzeba było w jakikolwiek sposób wyrzucić swoją zemstę na profesorach. Więc wszystkie zeszyty matematyczne, od pierwszej do ostatniej stronicy opartzone były karykaturami znienawidzonych matematyków. Zeszyty te zostały oczywiście wówczas skonfiskowane i ja musiałem nieraz za to gorzko pokutować. Skonfiskowane zeszyty znajdują się teraz w muzeum szkolnem, a na wystawie prac szkolnych w Częstochowie, zeszyty te, które były powodem nienajmniej lzy chłopięcej, zdobyły dla gimnazjum Kłosa — odznaczenie.

Dzięki więc swojej nienawiści do matematyki zostałem karykaturzystą. Ten rodzaj malarstwa uprawiałem intensywnie przez dłuższy czas i do dziś dnia kontynuuję, aczkolwiek w mniejszym zakresie.

— Jedyną prawdziwie słoneczną chwilą w mojem życiu szkolnem, był moment otrzymania nagrody za rysunki. Była to luksusowa monografia o Matejce, pióra Witkiewicza. Pod wpływem tej książki zacząłem, wzorem mistrza Jana rysować obrazy batalistyczne, oczywiście na moją ówczesną modłę młodzieńczą.

— Za namową dyrektora Kłosa, który widział, że duszę się poprostu w murach szkolnych, wysłał mnie rodzice w roku 1911 do Akademii Juliana w Paryżu, gdzie pracowałem pod kierownictwem profesorów Royera i Bos-

chet'a. Po dwóch latach wracam do kraju i kontynuuję swoje studja w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, w klasie prof. T. Axentowicza. Teraz, będąc już dojrzałym dwudziestoletnim młodzieńcem, udaję się w podróż artystyczną na wschód — do Palestyny i do Konstantynopola. Tutaj zetknąłem się z arcydziełami wschodnich mistrzów iluminatorskich, które wywarły na mnie fascynujące wrażenie, i odtąd postanowiłem w tym duchu malować. Wybuchła w międzyczasie wojna, zmusza mnie do powrotu do kraju i po pewnym czasie ocknałem się, jako żołnierz rosyjski. W momencie, gdy armja rosyjska opuszczała Łódź, miałem z moim pułkiem, najspokojniej w świecie poszedłem sobie do domu i zostałem. Nie wiem, co mnie natchnęło wówczas do takiego postępowania, lecz jestem szczęśliwy, że tak się stało. Inaczej spoczywałbym niezawodnie w jakiejś bratniej mogile i nie mógłbym ilustrować „Paktu Ligi Narodów”, który, żywią nadzieję, nie dopuści do dalszych bezmyślnych rzezi, czemu dałem wyraz w swojej pracy.

— W tym czasie zacieśniają się węzły przyjaźni między mną a Julianem Tuwimem. Razem kombinujemy, razem szukamy jakiegoś źródła zarobków i owocem tych poszukiwań staje się powstały w 1916 roku efemeryczny kabaret artystyczny „Bi-ba-bo” w „Savoyu”, dla którego Tuwim pisywał piosenki, ja zaś malowałem dekoracje, robiłem karykatury i artystyczne plakaty. Po pewnym czasie ukazała się również wspólna nasza praca p. t. „Rewolucja w Niemczech”.

Pulsu mydła toaletowe

przebijają

FAMILIJNE GLICERYNOWE KOSMOS KWIATOWE JUBILEUSZOWE PRZEZROCZYSTE

80 cent

Karykatury moje znajdują również gościnę na łamach „Kurjera Świątecznego”, „Muchy”, „Republiki”, „Expressu Ilustrowanego” i t. p.

W roku 1921 po powrocie z frontu gdzie walczyłem, jako ochotnik, przenoszę się do Paryża i teraz następuje już okres poważnej i intensywnej pracy, której owocem są dzieła, które dziś prezentuję moim ziomkom.

Nadejście żony mistrza Artura Szyka wraz z jego uroczą córeczką przerywa naszą miłą pogawędkę.

E. Bar.

Z Łodzi do Zakopanego

jest dalej, niż z Warszawy do... Wiednia.

Wady nowego rozkładu jazdy na kolejach.

(i) Dziś w nocy, o godz. 0.01 nastąpiła zmiana w rozkładzie jazdy pociągów w komunikacji wewnętrznej i zagranicznej. Należy przyznać, że pod wieloma względami widać pewne polepszenie zarówno w rozkładzie jazdy pociągów, jak i szybkości pociągów. Z drugiej jednak strony nowy rozkład jazdy zlikwidował szereg bardzo ważnych połączeń, bądź też przesunął godziny odjazdu i przyjazdu, tak niefortunnie, że naraził przez to pasażerów na wielkie niewygody.

Chcemy być sprawiedliwi i przedewszystkiem omówmy udogodnienia. W pierwszym rzędzie wymienić należy największą zdobycz nowego rozkładu jazdy —

pociąg ekspresowy Warszawa-Wiedeń, z którym Łódź ma połączenie w Kozłuskach. Pociąg ten uruchomiony został pod hasłem „Śniadanie w jednej stolicy — kolacja w drugiej”. Jest on rzeczywiście najszybszym pociągiem w Polsce i jednym z najszybszych w Europie. Przy wyjeździe z Warszawy o godz. 7.30 rano jest się w Wiedniu o godz. 8.30 w ecz. Pociąg ten jedzie z szybkością 80 km. na godzinę, lecz szybkość ta wzmaga się miejscami do 100 km. na godzinę.

Pociąg ten tworzy nową wielką tranzytową linię przez Polskę: państwa bałtyckie — Polska — Czechosłowacja — Austria — Włochy i odwrotnie.

ANALIZY LEKARSKIE oraz środków farmaceut.

przyjmuje
Apteka D-ja Farm. R. Rembienińskiego
Andrzeja 28, tel. 149-91. 1-20

Jest to niemal jedyne udogodnienie, jakie warto zanotować w nowym rozkładzie jazdy. Natomiast dzienna komunikacja przez Poznań z Berlinem i Paryżem przedłużona została o półtorej godziny przez postoje na szeregu małych stacyjek.

Jeśli chodzi o komunikację wewnętrzną, a szczególnie jeśli chodzi o Łódź, oddaliśmy się, dzięki niepojętej polityce, od Krakowa, Zakopanego, Krynicy i t. d.

Pisaliśmy już o skasowaniu dogodnych połączeń z Krakowem. Dodać do tego pragniemy, że niewiadomo dlaczego na linii Kraków-Zakopane wprowadzono tyle postojów, na każdej stacyjce, że pociąg jedzie tam z szybkością zaledwie 35 km. na godzinę.

Wadliwe połączenie otrzymaliśmy również z Gdynią. Podróż na tej najważniejszej w państwie linii trwa ponad 9 godzin, zamiast — gdyby linję sklerowano przez Elau — 4 i pół godzin. Zagranicą, gdzie wybrzeże morskie jest również oddalone o 300 km. jedź się nad morze tak, jak u nas do letnisk podmiejskich — wyjeżdża się rano, a wraca wieczorem. U nas, miast się polecać, sytuacja staje się w Warszawie.

Włókniarze domagają się zwołania konferencji z przemysłowcami.

(i) Wczoraj po poł. odbyło się pod przewodnictwem posła Szczerkowskiego posiedzenie komitetu wykonawczego klasowego związku włóknarzy. Na posiedzeniu omówiono dokładnie plan akcji o zawarciu nowej umowy zbiorowej w przemyśle, a narazie postanowiono już w poniedziałek wystosować do inspektoratu pracy pismo z prośbą o zwołanie wspólnej konferencji z przemysłowcami.

Bezpośrednio po posiedzeniu w związku klasowym odbyło się posiedzenie komisji międzyzwiązkowej robotników przemysłu włókienniczego,

który został utworzony dla przeprowadzenia wspólnej akcji. Na posiedzeniu obecni byli delegaci związku klasowego, Ch. D., „Praca” i kartelu Z. Z. P.

O godz. 6 po poł. zapadła uchwała o zwrócenie się do inspektora pracy z prośbą o zwołanie w terminie najpóźniej do dnia 8 czerwca wspólnej konferencji z przemysłowcami. Na konferencji przedstawiciele robotników domagać się będą zawarcia nowej umowy zbiorowej na dotychczasowych warunkach.

Dźwiękowy Kino-Teatr
LUONA
Dzisiaj i dni następnyc i.

„Plan W”

Dramat angielskiego oficera z „Intelligence Service”, który dokonywał na niemieckim terytorium bohaterkich czynów wywiadowczych.
W rolach głównych:
Brian Aberne Magdalena Carroll
NADPROGRAMY.— Początek seansów o godz. 4-ej po poł. w sobotę i niedzielę o godz. 12-ej w poł.—Poranki po 50 gr. i 1 zł.
Z powodu letniego sezonu ceny miejsc niższe!
25-4 Wszelkie bilety ulżowe ważne

DŹWIĘKOWE
GRAND-KINO
Na poranki ceny 50 gr. i 1 zł.

Wzruszający dramat erotyczny, w roli gł.: **Louis Wohlheim**
ZDRADZIECKIE ŚWIATŁA
NADPROGRAM: Najnowszy dziennik dźwiękowy Fox'a z udziałem mistrzyni świata na lodzie **SONIA HENIE**
Pocz. o g. 12 w poł. — Na sezon letni ceny miejsc niższe. 25-4

1-szy Dźwiękowy Kino-Teatr w Łodzi
„SPLENDID”
Narutowicza 20.
Dzisiaj i dni następnycy!!

Maurice Chevalier, Jeanette Macdonald w wspaniałym filmie reż. **Ernesta Lubitscha**
„GODZINA z TOBĄ”
muzyka **Oscar Strauss**. —Pocz. seansów o g. 12 w poł. Ceny miejsc od 12-ej do 3-ej 75 gr., 1 zł. i 1 gr. 25.

ŁZY OSIEMNASTOLETNIJ (ze soboty na niedzielę).

Falszywe pogłoski o rozruchach w Jugosławii.

Wobec tego, że ukazały się w prasie wiadomości o rozruchach w Jugosławii, dowiadujemy się, że wszystkie te pogłoski i informacje są nieprawdziwe. Szerzone one są m. in. dla zaskoczenia ruchowi turystycznemu w Jugosławii.

Sensacyjne walki w cyrku sportowym

Wczorajsze walki w cyrku sportowym były niezmiernie ciekawe. Walka dwóch tytanów Oljweiry z Garkowienką, była prowadzona w błyskawicznym tempie. Obaj zadziwiali widownię swą nadludzką siłą. Walka nie przyniosła rezultatu; chociaż pod koniec Garkowienko zduszony „krawatem” znajdował się w poważnym niebezpieczeństwie.
Piękna i budząca dreszcze emocji walkę stoczył Krauzer i Torno. Piękny, herkules żydowski sprzeciwił rutynowanemu i groźnemu zgieźzaninowi; nadspodziewanie dzielny opór, uzyskując wynik nierozstrzygnięty.
Kawan miał twardy „orzeczek” do zgrzyżenia” w walce z brutalnym Martynoffem. Udało się wreszcie potężnemu wiedeńskiemu zwoływać nelsona i zwyciężyć bulgara w 20 minutach.
Dwóch brutalni Orłow i Holuban porządnie się natłukli, rozśmieszając do rozpuku widownię. — Zwyciężył w 17 minutach Orłow.
Kolefi i Szczerbiński budzą swą piękną techniczną walką okrzyki zachwytu. Zwyciężył w 10 minutach piękny i sympatyczny student bulgarski.
Dzisiejsze walki zapowiadają same sensacje: Torno walczy z Orłowem, Kawan z Garkowienką, Krauzer z Holubaniem (decydująca, aż do rezultatu), Martynoff ze Szczerbińskim (decydująca aż do rezultatu) i Oljwiera z Kolefem (decydująca do rezultatu).

Nerwy proszą o spokój — dajcie im Amol!
Gdy nerwy są wyczerpane wystarczy wtedy krótka kuracja Amolem a sytuacja zmieni się odrazu. Nerwy jakgdyby wypoczęte, wyrwane z jakiegoś straszego rozgwaru i chaosu, zaczynają spokojnie i systematycznie myśleć i pracować.
Spróbujcie dziś jeszcze masaż całego ciała Amolem, wyrabianym z najszlachetniejszych ziół z domieszką mentolu japońskiego, lub kąpiel z rozpuszczonym w niej w kilku kropkach Amolem a zobaczycie i przekonacie się że Amol to najlepszy organizator pracy biurowej.
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. 45x1

Czekolada Deserowa PLUTOS

Jedyna wykwintna czekolada dla smakoszy

ZAINTERESOWANIE PARCELACJĄ ŁAGIEWNIK A.

Rozpoczęta parcelacja Łagiewnik A. (przy kolonii Rogi, 4 km. od ul. Brzezińskiej) wywołała zainteresowanie ogólne ze względu na malownicze położenie pagórkowatej tej suchej ślicznej miejscowości, co stwierdzają wszyscy zwiedzający.
Dążeniem każdego inteligenta jest posiadanie własnego domu i na własnej ziemi, co właśnie umożliwiają śliczne parcele Łagiewnickie w pobliżu miasta (komunikacja autobusowa rozpocznie się w tych dniach).
Informacje u W. Grossmana, Piotrkowska 56, tel. 203-93 i 208-86.

Konferencja w izbie skarbowej

w sprawach rzeźników łódzkich.
W ubiegłym tygodniu organizacje rzeźnicze, zarówno chrześcijańskie jak i żydowskie, odbyły konferencje z władzami skarbowymi, a następnie ogólne zebrania swych członków, w sprawach spłacania zaległości podatkowych w formie zbonifikowanej. Ustalono, że od dnia 23 b. m. przy Spółdzielczym Banku Przemysłu Mięsnego (Radwańska 60) uruchomiony zostanie czasowo wydział informacji podatkowych, celem którego będzie ściśle informowanie zainteresowanych płatników o wysokości wpłaconych w swoim czasie kwot podatkowych, wyszukiwanie ewentualnych niedokładności oraz wszelkie starania o spłacenie zaległości podatkowych w formie zbonifikowanej. Władze skarbowe przyrzekły w tej sprawie wszelką pomoc, idącą po linii wyszukania, ewentualnie niewyjaśnionych w księgach bierczych sum, wpłaconych w swoim czasie przez rzeźników w rzeźniach przy uboju.
Na zebraniach rzeźniczych, na których powyższe posunięcia zostały całkowicie zaakceptowane, postanowiono również, w porozumieniu z Izłą Rzeźniczą w Łodzi, przeprowadzić lustrację wszystkich warsztatów i sklepów rzeźniczych. W związku z powyższym we wtorek dnia 29 b. m. trzy komisje lustracyjne rozpoczną swą działalność. Komisje te będą sprawdzać uprawnienia zawodowe właścicieli przedsiębiorstw rzeźniczych i wędliniarskich.

Ruch autobusowy tylko na zasadzie koncesji.

Jak nam komunikują z urzędu wojewódzkiego w dniu 18 kwietnia br. w Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 336 została ogłoszona ustawa z dnia 14-go marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi mocą której przemysł autobusowy oraz przewoźnicy będą podlegali przepisom o przemysle koncesjonowanym.
W związku z powyższym urząd wojewódzki — dyrekcja rob. publ. — od dnia 18 kwietnia br. przerywa wydawanie zezwoleń na uruchomienie nowych linii autobusowych według dotychczas obowiązujących przepisów.
Osoby, które w chwili ogłoszenia ustawy wykonywały przewóz osób lub towarów, na zasadzie wydanego przez Urząd Wojewódzki — Dyrekcję Rob. Publ. — zezwolenia mogą go dalej wykonywać bez uzyskania koncesji aż do zucia posiadanych pojazdów mechanicznych nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat, licząc od daty ogłoszenia ustawy z warunkiem, że w ciągu 3 miesięcy, t. j. do dnia 18 lipca br. uzyskują od Urzędu Wojewódzkiego — D. R. P. zatwierdzenie rozkładów jazdy (planu przewozów), taryfy cen oraz złożą kaucję albi polisę ubezpieczeniową na zabezpieczenie roszczeń za śmierć lub ciężkie uszkodzenie podróżnych i obsługi pojazdu.
Zatwierdzeniu podlegają taryfy cen oraz rozkłady jazdy, które zostały w b. r. wydane przez U. W. — D. R. P.; zatem ci wszyscy przedsiębiorcy autobusów, którzy dotychczas starych rozkładów jazdy na nowo nie wywnieśli winni niezwłocznie a nie później jak do dnia 10-go czerwca zgłosić do tut. U. W. — D. R. P. stosowne podania.
Odsłone formularze na podania można otrzymać w U. W. — D. R. P. pokój 33 oraz w Zw. Właścicieli Autobusów w Łodzi, ul. Wólczańska 230. Wypełnione podania należy złożyć w odpowiednim Starostwie.
O uzyskanie rozkładów jazdy na rok 1932 mogą ubiegać się tylko te przedsiębiorstwa, które w dniu 18 kwietnia istotnie wykonywały przewóz na podstawie uprzednio nabytych praw

Dzisiejsze mecze ligowe w kraju.

W dniu dzisiejszym rozegrane zostaną w kraju następujące spotkania ligowe: Legia — Warszawianka w Warszawie, Pogoń — Ruch na Śląsku, Warta — Wisła w Poznaniu, Czarni — Garbarnia we Lwowie i Cracovia — 22 p. p. w Krakowie.

Hakoah—W.K.S. 1:1 (1:1).

Wczorajszy mecz piłkarski
Rozegrany w dniu wczorajszym mecz o mistrzostwo klasy A WKS — Hakoah zakończył się wynikiem remisowym 1:1 (1:1). Wynik spotkania nie odpowiada przebiegowi gry, gdyż WKS miał znaczną przewagę nad przeciwnikiem a w drugiej połowie meczu nie schodził formalnie z boiska białoniebieskich. Bohaterem spotkania był znów Rappoport, który bronił wspaniale i uchronił drużynę swą od klęski. Bramkę dla Hakoah uzyskał Gertek, dla WKS-u Lenart. Sędziował p. Rettg. Szczegółowe sprawozdanie w dzisiejszym „Expressie”.

PIERWSI MATURZYŚCI.

Dnia 21 maja 1932 r. następujący uczniowie Społ. Pols. Gimn. Męskiego w Łodzi, otrzymali świadectwo dojrzałości: Bernicki Michał, Bialer Roman, Birencawig Jan, Błaszczkowski Marian, Cederebaum Jzank, Drukier Bolesław, Edelberg Maksymilian, Frenkiel Jakób, Fuks Mieczysław, Gin, berg Marian, Hamburger Józef, Hirsberg Alfred, Kocalski Aleksander, Kalisz Rudolf, Kaufman Leon, Kochański Władysław, Krzak Abram, Lauenburg Rubin, Litmanowicz Jan, Lucki Leon, Miniewicz Józef, Praszkiel Wiktor, Rajmiec Rudolf, Sendowski Władysław, Smażanowicz Bolesław, Śniadowicz Anatol, Taxin Jakób, Weyland Leon.

WYCIECZKA POLSKIEGO TOURING KLUBU.

Poleki Touring Klub, Oddział w Łodzi organizuje dla członków P. T. K. i wprowadzonych gości we czwartek, dnia 26 maja br. w święto Bożego Ciała wycieczkę do Łowicza.
Dla członków, nieposiadających własnych środków lokomocji, podróż odbędzie się autokarem. Cena przejazdu autokarem w obie strony dla członków P. T. K. i ich najbliższej rodziny zł. 9, dla wprowadzonych gości zł. 10. Zbiórka przed siedzibą tymczasową P. T. K. przy ul. Mołotuskiej 2, we czwartek 26 bm. o godz. 7.45. Wyjazd autokaru, samochodów i motocykli o godz. 8-ej przez Zgierz, Piatek, Bielawy. Przed Łowiczem w miejscu wskazanym przez komandora krótki odpoczynek, następnie wspólny wjazd do miasta. Po skończonej procesji i zwiedzeniu Łowicza spoczycie pod gołębim niebem zabranego ze sobą posiłku.
Przyjazd do Łodzi około godz. 20-ej.
Zgłoszenia przyjmuje Sekretariat P. T. K. Mołotuskiej 2, tel. 207-00 do środy, dnia 25 bm. do godz. 12-ej.

KONSUM NA LATO.

Okres upałów, jaki nastąpi zmusza wszystkich ludzi do ubierania się odpowiednio. Najbardziej odpowiednie materiały na upały letnie dla pań, jak wołno, muslina, batysty, etaminy, towary jedwabne tkaniny letnie wyrobu Włocławskiej Manufaktury na sukienki, szalunki, bluzeczki itp. w najmodniejszych kolorach i najelegantszych deseniach, nabyć można po wyjątkowo niskich cenach, tylko w jednym w miesiące naszym domu towarowym „KONSUM” przy Widz. Man. (Rekietańska 54, dojazd tramwajami 10 i 16).
Także dla panów posiada Konsum olbrzymi wybór wytwornej białizny, najwyższej jakości, którą poleca po cenach niższych konkurencyjnych.
Pomimo ogólnej stagnacji w salach KONSUMU roi się od konsumentów pragnących wykoryzystać rzadką okazję nabycia najlepszych towarów po najniższych cenach.

Wyśmienita pasta pomarańczowa

do wyrobu soku pomarańczowego oraz gotową o anządę, cytronaadę i sok pomarańczowy sprzedaje **Tow. „KARMEŁ”**
Warszawa, Nalewki 27, tel. 11-57-52. 2-30

Nieście pomoc najbiedniejszym!

Redukcja zbrojeń.

Dziś redukować wszystko wszędzie
Najnowszym mody jest nakazem,
Więc w domu, w biurze, na urzędzie
Mamy redukcje raz za razem.

A nawet Liga, żadna chwały,
Redukcję zbrojeń stworzyć chciała,
Jednak po sesjach długotrwałych
Zredukowała... czubek działa.

W. Drozdowski.

Tajemnica kobiety współczesnej.

Czy kochająca i kochana żona może zdradzać swego męża. — Paradoksy wolnomyślnych niewiast.

Sensacyjna sztuka, wystawiona w teatrze Reinhardta.

(r) Wiedeński teatr Reinhardta wystawił w tych dniach nową sztukę Melchiora Lengyela p. t. „Aniol”, która stała się tematem dyskusji nie tylko wśród publiczności teatralnej, nie tylko w salonach literackich i w kółkach naukowych, lecz wzbudziła bodaj największe zainteresowanie wśród najszerzych warstw społecznych. Sztuka ta bowiem wysunęła pytanie, które musi zastanowić każdego człowieka:

— Czy kobieta kochająca i kochana ma prawo zdradzać kochającego i kochanego męża?

„Aniol” Lengyela nie jest komedia. Jest głęboką sztuką społeczną, ubraną w formę komediową. Dlatego też treść jej wywarła tak wielkie wrażenie i stała się przedmiotem wielkiego zainteresowania.

Bohaterka sztuki, Ewelina, jest młodą, piękną, doskonale wychowaną kobietą. Mąż jej, który jest profesorem, ubóstwia ją. Ona również gorąco kocha swego męża, tak, iż musi się wyrażać, że jest to najbardziej przykładne małżeństwo na świecie. Drugi akt cały wypełniony jest najpiękniejszą idylliczną miłością małżeńską. Akcja rozgrywa się w mieszkaniu szczęśliwej pary, w Londynie. Ale widać spogląda na tę idylę i wielką miłość z największym zdumieniem, gdyż znajduje się jeszcze pod wrażeniem aktu pierwszego.

W pierwszym bowiem akcie Ewelina znajduje się w Paryżu, w eleganckim domu schadzek, który utrzymuje jakaś matrona. Zachowuje się ona w sposób, że od razu widać, iż nie jest tam po raz pierwszy. Przyjechała wprost swego kochanego i kochającego męża. Dlaczego to uczyniła? Czy był to głód wrażeń, czy żądza przygód, czy też wreszcie jakiś nadnaturalnie podniecony instynkt płciowy Niewiadomo. Ale doskonale charakteryzuje to odpowiedź jednej z dam z towarzystwa, która również często przybywa do tego domu schadzek.

— Dlaczego tyle się mówi o równouprawnieniu, a zabrania się kobietom czynić to, co wolno czynić mężczyznom? Czyż najbardziej kochający mąż nie pozwala sobie od czasu do czasu na „skok w bok” (Seitensprung)? A dlaczego tego nie wolno uczynić kobiecie?

A więc Ewelina jest w domu schadzek, gdzie poznaje jakiegoś Anglika, który powrócił z Indji. Spędza z nim całą dobę. Anglik zakochał się w niej. Pragnie, by porzuciła ten dom i udała się wraz z nim. Zapiekuje się nią.

Ożeni się. Ale Ewelina pamięta, że ma męża. Na jego zaklęcia odpowiada żartami. Nie chce mu nic o sobie powiedzieć, prócz tego, że nazywa się Ewelina, a że w domu tym nazywają ją „aniołem”.

— Czy spotkamy się kiedykolwiek? — pyta zrozpaczony Anglik.

— Być może — odpowiada zagadkowo Ewelina.

Spotkanie nastąpiło prędzej, aniżeli oboje przypuszczali. Anglik, jak się okazało, jest starym przyjacielem jej męża i w końcu drugiego aktu jawia się niespodziewanie w domu profesora. Opowiada mu o czarującej kobiecie, którą poznał w domu schadzek w Paryżu.

— Gdybyś wiedział, przyjacielu, jaka to niezwykła kobieta. Chciałem ją zabrać stamtąd, ożenić się z nią. Nie chciała.

W tym momencie wchodzi do pokoju Ewelina. Anglik zrywa się z miejsca, ale opanował się s'ia woli. Ewelina zachowuje się zupełnie swobodnie, jakby go nie znała. A gdy profesor na chwilę wychodzi z pokoju i gość zwraca się do niej, nazywając ją po imieniu, spogląda na niego chłodno, oświadczając mu, że się pomylił.

W trzecim akcie wszyscy spotykają się w Paryżu w domu schadzek. Anglik ufał się tam w nadziei, że znów ujrzy swą nieznajomą i aby się upewnić, że istotnie jest to żona przyjaciela. Ewelina pojechała, gdyż pragnie się z nim raz jeszcze spotkać. A profesor, który został zatruty jadem podejrzewania, udaje się tam, by sprawdzić, kim jest ta Ewelina, o której opowiadał przyjaciel.

Następuje tragiczna scena spotkania. I w najbardziej emocjonującym

momencie kurtyna spada. A widać opuszcza teatr, jak uczeń, któremu zadano do rozwiązania trudne zadanie: czy kobieta w takiej sytuacji, jak Ewelina, może zdradzać swego męża.

Autor twierdzi, że może. Kobieta współczesna nawet w miłości żąda urozmaicenia. Nie chce być monogamistką. To jej nie wystarcza. Miłość jest wielkimi zaczarowaniem królestwem — dlaczego więc żąda się od kobiety, by poznała tylko jeden kącik tego królestwa? Kobieta -monogamiśka okrada się sama niemilosierdzie. Przypomina anegdotę o pewnym lordzie angielskim, który przez całe życie nic innego nie jadał jak rozbefty, a gdy umierał, na większym jego żmartwieciem było, że nie wie, jak smakują inne kotlety.

Tak twierdzi autor przez usta wszystkich kobiet, które przewijają się przez elegancki dom schadzek.

Ale czyż istotnie kobieta może pod względem miłości otrzymać równouprawnienie. Sam ustrój fizyczny kobiety i mężczyzny stwarza taką sytuację, że mężczyzna może bezkarnie zrywać kwiaty zadowolenia, a kobieta nie. Albowiem miłość dla kobiety ma zgola inne następstwa, nie tylko fizyczne, ale i psychiczne. Każda kobieta, nawet zupełnie podświadomie, dąży w swej miłości do tego, by zostać matką. Normalna kobieta jest monogamistką, podczas gdy mężczyzna każdy jest poli-gamistą.

Ale współczesna kobieta nie chce widzieć tej różnicy. Domaga się ona równouprawnienia pod każdym względem, nawet pod względem miłości. Czy ma rację i słuszność? Jest to jedno z najbardziej aktualnych zagadnień w współczesnym małżeństwie.

N. Tas.

ALEKSANDER ENGEL.

Słownik teatralny

Pracę niniejszą poświęcam ludziom utalentowanym, mającym zamiar tworzyć dla teatru.
SUKCES: — Pogrzeb pierwszej klasy.
MISTRZ: — Uznany dramaturg, któremu już nie na myśl nie przychodził.
NATCNIENIE: — Abonament w czytelni.
AKT: — Konieczne zło między jedną pauzą a drugą.
STARZY ZNAJOMI: — Pointe-y!
DYSKRETNY HUMOR: — Komik, który nikt go nie rozśmiesza.
POWODZENIE: — To, czem cieszą się najniezdolniejsi.

POMNIK: — Honorarium po śmierci.
KARTKA WOLNEGO WSTĘPU: — Wpływy brutto.
ZAMKNIĘCIE SEZONU: — Oszczędzanie publiczności.
GOSCIENNY WYSTĘP: — Gdy już nic nie idzie...
RAPORT KASOWY: — Sztuka wafowania.
PLAGJAT: — Dla obcych wzbudzenie.
PLAGJATOR: — Powiedz mi, co czytałeś, a powiem ci, co piszesz.
NIEOBLIŻALNOŚĆ: — Dobra sztuka, która się podoba.
Tlum. LU.

VIKTOR RAKOCI.

Nasze żony.

We wtorki i piątki nie jadam kolacji w domu. W tych dniach żona moja spotyka się z jej przyjaciółkami. Pierwsze spotkanie odbywa się u nas w domu, drugie — u pani Furge. Podczas tych zebrań omawiane są, z właściwą tylko kobietom gadatliwością, wszystkie owe subtelne sprawy gospodarskie, przy których obecność mężczyzny nie jest konieczna.

Pewnego dnia, po jednym z takich spotkań, zastałem swą żonę zapłakaną, a gdy zapytałem o powód tych łez, wybuchnęła szamotaniną i łkaniem.

— Na litość boską, co się stało?...

— Czy mama, broń Boże, zachorowała?...

— Nie... czuje się jaknajlepiej...
— Może Lusja ma gorączkę, a może Jaś dostał zapalenia gardła?...

— Nie podobnego!... Dzieci są zdrowe...
— Już wiem!... Służąca obraziła się i odeszła!...

— Nigdy jeszcze nie byłam tak bardzo z niej zadowolona jak obecnie...
— W takim razie naprawdę nie wiem już, co się mogło stać...
— Placzę dlatego, że jestem lekkomyślną, rozrzućną kobietą i nie umiem należycie wykorzystywać źródeł...

— Jakich źródeł?...

— Źródła taniego zakupu. Za wszystkie płacie bardzo drogo i dlatego nie mogę sobie nic zaoszczędzić...
— A kto ci powiedział, że musisz oszczędzać?... Daję ci pieniądze po to, żebyś je wydawała!...

— To prawda, ale mądra kobieta nie wydaje wszystkich pieniędzy. Tak powiedziała pani Furge.
— I dlatego płaczesz?...

— Oczywiście... Ona jest wzorem praktycznej kobiety. Gdy żałę się na małą służbę, twierdząc, że jest droga i nieużyteczna, ona odpowiada mi na to, że mniej wydaje na służbę i jest z niej bardzo zadowolona... Gdy mowa jest o sukniach to zawsze wychodzi na jaw, że jej suknie, jakkolwiek jest z lepszej krawcowej, mniej kosztuje, niż moja... Słowem...
I znowu wybuchnęła płaczem.

— No, więc co?... Słowem...
— Słowem — ona mnie tak gnębi przez cały wieczór, że potem muszę się wyplakać...
— Zazdrościsz jej?...

— Nie... Ale to mnie poniża, że jestem taka głupia, niezreczna i niepraktyczna.

— Ale kto to powiedział?... Jesteś kochaną, dobrą żoną, dzieci są zdrowe gospodarstwo prowadzisz umiejętnie i, mówiąc szczerze, powinnaś być szczęśliwa!

Mądre moje słowa nie wiele pomogły. Opisana wyżej scena powtarzała się regularnie dwa razy tygodniowo. Rozwiązałem więc to zagadnienie w ten sposób, że we wtorki i piątki jadalem kolacje na mieście. W restauracji spotykałem się z Adalarem Furge. Czulem dlań pewną wdzięczność zato, że dzięki niemu mogłem przynajmniej dwa wieczory tygodniowo spędzać w gronie przyjaciół.

— Słuchaj, Adalarze, twoja żona musi być wczorową gospodynią...
— Z czego tak wnioskujesz?...

— Wiem o tem od mej żony, która do pewnego stopnia nawet jej zazdrości...
Adalar Furge nie nie odparł, tylko wychylił do końca szklankę wina.

Po krótkim milczeniu zapytał:
— Ile pieniędzy dajesz swej żonie na utrzymanie?

— 400 złotych miesięcznie.
— W pensje tę wliczone są już wszystkie wydatki prawda?

— Oczywiście. Służba, opał, oświetlenie...
— Ja mojej żonie daję taką samą sumę, ale wyliczając te wszystkie wy-

A. RENNKOW.

Sierota.

Mikołaj miał półtora roku, gdy opuścił Rosję. Mówił już wówczas i odróżniał ojca od matki. Nie mógł zrozumieć, dlaczego pewnego jesiennego ranka zawiezono go na okręt i dlaczego wszyscy tak się tłoczyli. Ojciec stał z nim na pokładzie, podczas gdy matka pobiegła do szpitala po babcię, a gdy przybyła na brzeg, okrętu już nie było.

W Konstantynopolu Mikołaj bardzo rzadko widywał ojca. Dobra, siwa kobieta brała go na kolana, gdy płakał. I mówiła przytem jakies dziwne słowa:

— Koljeńka, ja jestem twoją nową babcią...
— Kolja miał trzy lata, gdy przybył z ojcem do Bułgarii. Nowej babci już nie było, zato przybyła nowa ciotka. Miała zawsze wilgotne usta i czarne, kręcone włosy. Rzańko brała malca na kolana, ale była dlań dobra i częstowała go cukierkami.

Pewnego wieczoru ojciec wrócił do domu rozpromieniony. Pocałował czule ciotkę, potem synka i usiadł z papierosem w ustach na brzegu łóżka. Puszczając kłęby cuchnącego dymu, zapytał:
— Kolja, czy wiesz kto to jest?..
— Wiem, Ciotka.
— Nie, mój drogi... Teraz to już nie jest ciotka, tylko twoja matka...
— Kolja miał pięć lat, gdy w Paryżu zaczęły się dzieć dziwne rzeczy. Matka z czarnymi, kręconymi włosami znikła. Ojciec był przez długi czas smutny i milczący. Nowa babcia z sąsiedztwa brała codziennie Kolję do siebie. Pewnego dnia znowu przyszedł wesoły.

— Kolja, ubieraj się, przechodzimy do innego mieszkania.
W nowym mieszkaniu powitała nas jakaś pani, otoczona kilkorgiem dzieci. Miała jasne włosy i niebieskie oczy.
— Poznaj nową matkę — rzekł ojciec. — A to są twoje nowe siostrzyczki. A to jest twój nowy braciulek.

Potem przysły inne niespodzianki. Ojciec wyjechał do Brazylii w poszukiwaniu pracy. Po roku matka przysłała z wujem Wiktorem Piotrowiczem i oświadczyła:
— Dzień, Wiktor Piotrowicz nie jest już waszym wujem, tylko ojcem, rozumiecie?

A po dwóch miesiącach Kolja został sam z nowym ojcem. Matka z niebieskimi oczami przeniosła się do wuja Aleksandra Antonowicza. Wiktor Piotrowicz był przez pewien czas bardzo smutny, aż pewnego dnia przyszedł w towarzystwie jakiejś damy, dwojga dzieci i starszego pana.

— Kolja... — rzekł surowo. — Zapamiętaj to sobie: — To jest twoja matka. A to jest twój dziadek. Rozumiesz?...

Spotkałem Kolję w internacie dla sierot, dokąd sprowadził go ostatni ojciec, Aleksy Aleksandrowicz.

— No, jak ci się powodzi? — zapytałem
— Dziękuję — odparł. — Dobrze... Tylko Szaszka drażni się ze mną i nazywa mnie sierotą... Jaki ze mnie sierota, kiedy ja mam jedną matkę, która mieszka w Rosji z komisarzem, drugą — która mieszka w Clichy, trzecią — na Place d'Italie oraz meż małą pięćciu ojców?...

— To jest właśnie powód, dla którego co wtorek i piątek jadam kolacje na mieście.
W tych dniach żona moja spotyka się z przyjaciółkami, a potem płacze, że inne kobiety urządzały się za grosze, podczas gdy ona wyrzuciła pieniądze w błoto...
★
Rozmowa ta toczyła się między dwoma mężczyznami, którzy jednocześnie odwrócili się do mnie, mówiąc:
— iNech pan to jakos opisz w gazecie... To będzie bardzo pożyteczne dla wszystkich żon...
Tlum. Lu.

ERNEST TOLLER.

W republice hiszpańskiej.

Nikt nie jest zadowolony. — Stary pies na nowej smyczy. — Co drugi obywatel — to urzędnik. — Młody parlament ma stare nawyki. — Kelner jest gentlemanem, a kobieta niewolnicą.

Minęły miodowe miesiące rewolucji hiszpańskiej.

(bf). Naród hiszpański, który po nieolnej gospodarce monarchistycznej i zliczonej ilości wojen marokańskich stał ustrój republikański z żywiołym entuzjazmem, jest obecnie niezadowolony.

Kapitalista obawia się wpływu socjalistycznego ministra, kontroli banków i zysków, zmian taryfowych i ubezpieczeń społecznych. Najwięcej obaw pod tym względem zdradzają ci liberałowie, którzy „sympatyzowali” z socjalizmem, dopóki był on tylko „piękna idea”.

Obszarnik obawia się parcelacji, reformy rolnej i wysokich podatków rolniczych.

Robotnik wreszcie jest rozczarowany, zorientował się bowiem szybko, że demokracja polityczna nie daje mu żadnych korzyści. Pewien robotnik na pytanie moje w sprawie republiki, dał następującą odpowiedź:

Naród chce czynów. Gesty tego rodzaju jak nazwanie króla zdrajcą, skazanie go na ciężkie więzienie i konfiskata jego majątku, tego rodzaju gesty komu już nie wystarczą. Naród zdążył sobie doskonale sprawę z tego, że Carlos XIII-ty, podobnie jak inni potężni ukrył swe pieniądze przed wybuchem rewolucji w zagranicznych bankach.

Problem rolny jest dla Hiszpanii kwestią najżywniejszą. To, co ciężka walka zdobyli chłopci niemieccy i francuzi, dla hiszpańskiego chłopca jest tylko tematem szczytnych marzeń. Nędza klas chłopskich, robotników rolnych jest tropna, ale naprawa tych stosunków granicza się tylko do szumnych dyskusji i obietnic.

Dziwić się należy, że kryzys światowy odbił się również na Hiszpanii, gdzie konsumpcja jest tak mała, iż najmniejsza nawet podwyżka pensyj pomaga za sobą odrazu ożywienie różnych gałęzi przemysłu.

Rząd ogłosił niedawno, że zredukują 50 proc. urzędników. Znaczący powiada, że i tak zostałyby zbyt wielu urzędników, lecz następnego dnia ukazało się sprostowanie urzędowe, w myśl którego pozostawiono każdemu ministrowi wolną rękę w sprawie personalnej. Skończyło się na tem, że liczba urzędników nie została zredukowana, lecz przeciwnie, zwiększyła się jeszcze, bowiem każdy urzędnik hiszpański posiada niezwykle wyrafinowaną zdolność „wkręcenia” swego przełożonego do urzędu, w którym pracuje.

Wojsko, które za czasów monarchii odgrywało wielką rolę — rewolty oficerskie należały wszak do dobrego tonu — straciło obecnie swą władzę. Republika nie stworzyła nowych bojówek, jako straż ochronną służy nadal tak zwana „Guardia-Civil”, formacja wojskowa, składająca się z 25 tysięcy podoficerów. Dawniej służyli oni monarchii, brali udział w demonstracjach politycznych. Dziś demonstracje te odbywają się nadal, ale rząd sam nawet nie wie, czy przekonania polityczne dawnej straży monarchistycznej uległy zmianie. W zasadzie więc nic się nie zmieniło. Słusznie rzekł Unamuno:

— Niestety, nie republikanie republiki, lecz republika stworzyła republikanów.

Hiszpanję zamieszkuje 23 miliony mieszkańców. Parlament hiszpański składa się z 475 posłów. Każdy poseł otrzymuje tysiąc pesetów i bezpłatny bilet kolejowy pierwszej klasy. Złośliwi utrzymują, że Hiszpania może już zrezygnować z zagranicznych turystów, posiada bowiem własnych... posłów. Mieszkańcy różnych prowincji odpowiadają, że ani razu nie widzieli jeszcze swych przedstawicieli parlamentar-

nych a oni sami nie wiedzą dokładnie, kogo właściwie reprezentują, albowiem wszystkie partie republikańskie, stare i nowe, wystąpiły z wspólnymi listami.

Cechą każdej rewolucji jest zamęt, gorączka i brak czasu, który nie pozwala na odróżnienie ludzi uczciwych od hochstaplerów, idealistów od zwykłych geszefciarzy. Nic więc dziwnego, że spekulanci rewolucyjni wyzyskują koniunkturę. Ale naród ma pod tym względem czujne oko i subtelny wach. Naród ma na oku tych, którzy sięgnęli po mandat tylko po to, aby zajmować jednocześnie sześć posad i otrzymywać oczywiście sześć pensyj.

Pewnego popołudnia odwiedziłem parlament. Jako wspomnienie dawnych dni królewskich pozostała jeszcze tylko służba, nosząca nieskazitelnie skrojone fraki i poruszająca się z wytwornością kastylskich hrabiów. Ci woźni z pogardą spoglądają na plebs, panoszący się na ławach parlamentarnych i żyją tylko nadzieją, że wkrótce znowu zjawi się korona na pustym tronie, w sali posiedzeń.

Rzadko się zdarza, aby wszystkie ławy były zajęte. Nawet przy uchwalaniu konstytucji przybywa zaledwie połowa posłów. Benavente rzekł kiedyś, że posłowie hiszpańscy mają coś wspólnego z arystokracją, która przychodzi do teatru po pierwszym akcie i wychodzi przed trzecim. Tego samego dnia w godzinach wieczornych udałem się do kawiarni „Granja El Henar”, w której zbiera się cyganeria Madrytu. Goście, zbierający się w tej kawiarni, nie odstępają od zasady narodowej, zawierają obwódkami, choć Bóg jeden razem mają przy sobie wizytówki z czarą czy wiedzieć, po kim hiszpan nosi ciągle żalobę, a na wizytówkach tych widnieje sakramentalne słowo: „advokat”.

Nagle na ulicy rozległ się hałas. Skoczyliśmy z krzesel i wyrzeliśmy na ulicę.

Demonstracja monarchistyczna. 200 studentów ciągnie ulicą, wznosząc okrzyki: „Niech żyje król!” Goście ka-

wiarniani wrzeszczą jeszcze głośniej: „Niech żyje Republika!”

W autach nadjeżdża policja, rozprasa okrzykami monarchistów, uderzeniami gumowych pałek rozpędza republikańców, którzy w żaden sposób nie chcą dać spokoju republice...

Każdy naród można poznać po kelnerach. Kelner hiszpański pozbawiony jest dewocji, zdradza wiele uprzejmości, nie patrzy z pogardą na gości, czyniącego małe zamówienia i za mały napiwek dziękuje z taką samą rewerencją, jak za duży. W pewnej restauracji rachunek wynosił 5.40 pesetów, za szybka obsługę zostawiłem kelnerowi 7 pesetów i nie czekając na resztę, wyszedłem. Nagle usłyszałem za sobą nawoływania, odwróciłem się i ujrzałem zdyszanego kelnera, który wręczył mi 1.60 pesetów, mówiąc:

— Senor, napiwek był już wliczony.

Gdy gość wchodzi do domu hiszpańskiego, gospodarz wita go następującymi słowami:

— Dom mój należy do pana.

Jest to coś więcej, niż ładny gest. Nie napróżno Arabowie żyli w Hiszpanii w ciągu kilku wieków.

Każdy obywatel hiszpański marzy o karierze urzędnika. Chce on w ten sposób żyć bez trosk na koszt państwa, którego w gruncie rzeczy nie lubi. Co druga osoba na ulicy — to urzędnik, który nigdy prawdopodobnie nie widział swego miejsca pracy. Z wyjątkiem oczywiście, tych dni, gdy odbywa się wypłata. W pierwszym dniu doświadczenia do władzy Primo de Rivera wydał rozporządzenie, w którym zapowiedział, że następnego dnia przeprowadzi inspekcję wszystkich urzędów ministerjalnych. Nazajutrz podobno wszystkie tramwaje i autobusy w Madrycie były przepelnione, a w dzień po tem znowu opustoszały.

Tylko w jednej dziedzinie Hiszpanie pozostali ortodoksami, trzymając się ściśle dogmatu i tradycji. Dziedzina tą są sprawy kobiece. Błada kobiecie, która nie wnosi do małżeństwa swego dziedzictwa. W dodatku Hiszpanie traktują

kobiety nie jako swe żony, lecz raczej jako towarzyszkę życia, a pożycie małżeńskie kończy się właściwie po nocy poślubnej. Kobiety hiszpańskie skarżą się na bezwzględność mężów, którzy nie troszczą się wcale o nie, nie rozmawiają z nimi na tematy społeczne, polityczne lub literackie, sami zawsze wychodzą, sami wyjeżdżają, pozostawiając kobietom opiekę nad domem. Gdy zapytacie hiszpana, z jakiego powodu właściwie zaniedbuje swą żonę, jeśli będzie uprzejmy, odpowie wam na to, że z kobietą nie można rozmawiać o sprawach społecznych, gdyż ona się na tem nie zna. Osobiście zauważyłem jednak, że kobieta hiszpańska jest bardzo często inteligentniejsza od mężczyzny. Sytuacja kobiety hiszpańskiej opiera się jeszcze na dawnych tradycjach maurytańskich, w myśl których nie wolno było naprzykład kobiecie składać przysięgi przed sądem. Małżeństwo jest tam sprawą rodziców, a nie dzieci. W szanującej się rodzinie narzeczeni nigdy nie są pozostawieni sobie, nigdy nie wychodzą razem, a o pocałunkach nie może być mowy. Kobieta hiszpańska nigdy nie przyjmie nieznanego mężczyzny, gdy jest sama. Zaproszenie do kina traktuje jako obrazę. Kobiety, które uczęszczają same do kawiarni i teatrów, uważane są za damy z pół świata.

Nie należy jednak sądzić, że kobieta w Hiszpanii pozbawiona jest wpływu. Ona właściwie w ten lub inny sposób nadaje odpowiednią formę społeczeństwu hiszpańskiemu, rządząc całym krajem, pozostawia mężczyźnie iluzję władzy.

Odwrotną stroną medalu jest niezwykle wzrost prostytucji i chorób wenerycznych. W samym Madrycie jest 30.000 kobiet, zarejestrowanych w urzędzie obyczajowym. Najmniejsza osada hiszpańska posiada dom publiczny. Zdarza się często, że zubożali rodzice sprzedają prosto swe córki, szczególnie nie dając się to we znaki w Andaluzji, gdzie z ofiar tych utrzymuje się cała armia handlarzy i agentów. Falszywe „mamusie” oprowadzające swe pupilki po mieście i kupczące ich ciałem, zachowują się z godnością arystokratek, zezwalając tylko na rozmowy o sprawach wzniosłych i pięknych i zwracając baczną uwagę, aby nie padło ani jedno słowo, dotyczące ziemskiej miłości i innych — według ich mniemania — niemoralnych rzeczy.

Ernest Toller.

Dzielnica studencka w Paryżu.

Każdy naród ma swój dom akademicki.

Wyrosła ona na krańcach Paryża, w pobliżu końcowej stacji metro przy Porte d'Orleans, wzdłuż parku Montsouris, w najzdrowszej okolicy olbrzymiego miasta.

Siedem lat temu, w 1925 roku, ofiarował Sorbonie milioner, znany przemysłowiec, Deutsch de la Meurthe, dziesięć milionów franków na cel budowy gmachu, w którym mogłyby się ulokować za darmo komorne 350 studentów z niezamożnych rodzin francuskich. W piętnaście miesięcy później nabył zarząd miejski Paryża 28 ha gruntów przy bulwarze Jourdan, na których obecnie, po siedmiu latach budowy, wznosi się dwadzieścia gmachów, zawdzięczających swe istnienie fundacjom różnych krajów, których synowie studjują w stolicy Francji. Uniwersytet paryski jest bowiem największym w Europie ośrodkiem studenckim. W 1925 roku liczba zapisanych na Sorbonę studentów wynosiła 11.000 osób obojga płci, w tem 1.100 cudzoziemców, dzisiaj zaś ogólna liczba studentów sięga 22.000 osób, w tem 3.300 cudzoziemców.

Nowe gmachy wybudowane są prawie wszystkie w stylu modernistycznym, posiadają dużo światła, powietrza, mieszczą obszerne sale gimnastyczne, czystość, jadalnie, zaopatrzone są w łazienki, baseny kąpielowe, słowem we wszystkich komfort, jaki niesie za sobą

nowoczesna higiena. Odbiegają one jako locum studenckie o sto mil od tych małych, brudnych i ciemnych pokojków na piątym czy szóstym piętrze kamienic czynszowych w dawnym Quartier Latin. Komorne za widny, czysty pokój z prawem używalności łazienki wynosi 200 franków miesięcznie we wszystkich gmachach. Oprócz dwóch budynków przeznaczonych dla studentów Francuzów, wszystkie pozostałe, w liczbie 18-tu wznoszące się na terytorjum dzielnicy studenckiej, należą do krajów, które je ufundowały dla swych rodaków — studentów. Tak więc wykończa się już gmach fundacji greckiej, który pomieści po wykończeniu 50 studentów. Greków. Holandia posiada tu gmach, ostatni krzyk modernizmu, cały ze szkła i betonu, liczący 100 pokoi mieszkalnych. Do końca lata będzie wykończony pawilon Indochin, z fundacji rządu francuskiego, mający pomieścić setkę studentów, pochodzących z Annamu i Tonkinu. Własne pawilony, już zamieszkałe, posiadają: Kuba, Hiszpania (150 pokoi), Argentyna (75 pokoi), Stany Zjednoczone (275 pokoi), Kanada (200 pokoi), Szwecja (40 pokoi), Japonia (100 pokoi), Anglia (300 pokoi), Belgja (50 pokoi) Polska, Czechosłowacja i Norwegia nie przystąpiły jeszcze do budowy własnych gmachów na zarezerwowanych dla nich terenach.

Nowiny filmowe.

(tu) Werner Krauss gra tytułową rolę w filmie „Pułkownik Chabert” według powieści Balzaca.

(tu) Reżyser Gustaw Gruedgens przystępuje do sfilmowania „Rewizora” Gogola.

(tu) Znana artystka polska, Karolina Lubińska, gra główną rolę w filmie egzotycznym p. t. „Ostatnia eskapada”. Zdjęcia plenerowe do tego filmu nakręcane są w Afryce.

(tu) W Kijowie realizowany jest wielki film propagandowy p. t. „Na Zachodzie wiele nowego”...

(tu) Suzy Vernon przystępuje do realizacji nowego filmu p. t. „Perla”.

(tu) Eric Ccarell, reżyser filmu „Kongres tańczy”, przystępuje do realizacji obrazu „Casanova” w nowym ujęciu.

Prof. ALBERT EINSTEIN.

Czy istnieje czwarty wymiar?

Czy istnieje taki kraj, którego my jeszcze nie widzimy, a w którym panuje idealne życie i niema niesprawiedliwości społecznej?

Znakomici uczeni pracują nad rozwiązaniem tego zagadnienia.

W ubiegłym tygodniu prof. Einstein wygłosił na uniwersytecie w Oxfordzie sensacyjny odczyt o t. zw. „czwartym wymiarze”. Treść odczytu przytaczamy poniżej. Red.

(r) Wśród laików utarło się mniemanie, że czwarty wymiar jest fikcją, podobnie jak istnienie Atlantydy lub zagadnienie podróży międzyplanetarnej. — Charakterystyczne jest przytem, że do niedawna nawet uczeni byli tego samego zdania. I rzecz dziwna — podobnie, jak wielkie wynalazki dokonywane są bardzo często wskutek przypadku, tak samo asumpt do zajęcia się sprawą czwartego wymiaru dał Herbert Wells w swojej fantastycznej powieści p. tyt. „W czwartym wymiarze”.

Oczywiście, może się to wydać dziwne, niemniej jednak tak było w istocie. Dopiero po ukazaniu się powieści Wellsa, w której czwarty wymiar przedstawiony został w formie niezwykle realistycznej, zainteresowali się tem zagadnieniem matematycy, jak Riemann, Helmholtz, Celner, Łobaczewski, Poincaré i inni.

Wells wprowadził nas w świat realnej fantazji. Jakimś niewytłumaczonym cudem pozwolił on swemu bohaterowi dostać się do czwartego wymiaru i uirzec to, czego my, żyjący w krainie trzech wymiarów, zobaczyć nie możemy. Pokazał mu idealny świat, gdzie niema niesprawiedliwości społecznej, gdzie panuje wielka harmonia i zgoda, gdzie niema klas, lecz jest tylko wielka zbiorowość ludzka, żyjąca w braterskiej zgodzie. Fantazja ale gdzieś pewnik, że istotnie tego czwartego wymiaru nie ma? Czy można tak twierdzić, opierając się tylko na tej podstawie, że my nie widzimy, co się w tym czwartym wymiarze dzieje? A w takim razie co mamy mówić o jaszczurce, która widzi tylko w dwóch wymiarach wszystko i dla której trzeci wymiar nie istnieje? Kto wie, czy wzrok ludzki jest tak doskonały, że nic już się przed nim nie ukryło i czy istotnie, gdy wielkie zagadnienie nie zostanie rozwiązane, nie utrzymamy rzeczy, które wprowadzą nas w zdumienie i odkryją nam nowe zupełnie światy?

Dla nauki niema rzeczy niemożliwych. To, co wczoraj było utopią — dziś jest rzeczą realną. A to, co dziś jest utopią — już jutro albo pojutrze będzie rzeczą realną.

Cóż to jest czwarty wymiar? Postaram się to wyjaśnić w sposób najbardziej przystępny. Wiadomo, że linja posiada jeden wymiar — długość, płaszczyzna dwa wymiary — długość i szerokość, a bryła trzy wymiary — długość, szerokość i wysokość. Gdzież się może zmieścić czwarty wymiar? Możemy to wyrozumować przez analogię.

Wyobraźmy sobie, że świat nasz posiada nie trzy, lecz dwa wymiary. — świat taki byłby absolutnie płaski, rów-

niez jak i jego mieszkańcy i porównać by go można było do arkusza papieru, pokrytego mnóstwem figur geometrycznych, poruszających się po powierzchni tego arkusza. Ale ruch ten mógłby się odbywać wyłącznie w jednej tylko płaszczyźnie, czyli figury te nie mogłyby podnosić się i opuszczać poza ową płaszczyznę.

Oczywiście mieszkańcy owego dwuwymiarowego świata nie mieli by pojęcia o tem, co to jest wysokość i odrzuciłby trzeci wymiar z taką samą pewnością, z jaką my dotychczas odrzucamy czwarty i gdyby pośród nich znalazł się ktoś, zabierający głos o wysokości, niewątpliwie ogłoszono by go za obłąkanego tak podobnie, jak to się czyni w naszym świecie. My zaś dla mieszkańców dwuwymiarowego świata nie istnielibyśmy zupełnie, gdyż nie byłiby w stanie nas zobaczyć.

Teraz przenieśmy, zgodnie z tą analogią, wszystko, co wiemy o płaskim świecie, do naszego świata materialnego. Oczywiście staje się jasne, że niema nic absurdałnego w dopuszczeniu egzystencji czwartego wymiaru — pozostałby on w takim stosunku do naszych trzech wymiarów, w jakim pozostaje trzeci wymiar do rozpatrzonego wyżej świata dwuwymiarowego.

Zwróćmy uwagę naszą na proste kwestje, jak symetria i odwrócenie. Już

wielki Kant zastanawiał się nad tą prostą, napozór, sprawą. Porównajmy prawą i lewą dłoń. Obie są one wprawdzie do siebie bliźniaczo podobne, w najmniejszych szczegółach, a jednak każdy wie dobrze, że ciała te nie mieszczą się w sobie i że prawa rękawiczka nie może być nałożona na lewą rękę.

Idźmy dalej. Narysujmy na arkuszu papieru dwa symetryczne względem siebie czworoboki, dłuższymi bokami odwrócone od siebie. W tej samej płaszczyźnie nie można je nałożyć na siebie. Ale gdy jedną figurę wyjmemy z płaszczyzny i odwrócimy ją w przestrzeni o 180 stopni, nałożymy jedną figurę na drugą idealnie. Znaczący to, że musielibyśmy wyjąć figurę z dwuwymiarowego świata, przenieść ją na chwilę do trzywymiarowego i dopiero w ten sposób uzyskalibyśmy właściwy efekt.

Podobnie dzieje się z naszymi dłońmi — jeśli chcemy naszą prawą dłoń zamienić na lewą, musielibyśmy na chwilę przenieść ją do czwartego wymiaru, odwrócić i dopiero sprowadzić napowrót do naszego świata.

Reasumując powyższe, na pytanie, co to jest czwarty wymiar, nasuwa się bezpośrednia odpowiedź — jest to taki wymiar, w którym rękawiczka z lewej ręki idealnie pasuje na prawa, w którym człowiek ma serce z prawej strony, czy umieszczone w tyle głowy, a

tylko głowy tam, gdzie posiada twarz. Inniemi słowy czwarty wymiar jest wymiarem odwracalności brył, podobnie jak wymiar trzeci — wymiarem odwracalności płaszczyzn. A że on istnieje wcześniej czy później będzie odkryty nie powinno ulegać najmniejszej wątpliwości.

Prof. ALBERT EINSTEIN.

KOLE KOLK.

Ofiara.

— Panowie mówicie, że gentleman zawsze musi poświęcić się dla kobiety. Ale moi panowie, bywają wypadki, kiedy taka ofiara nie powinna mieć miejsca. A oto przykład. Przekazuję kilku laty przybyła do Londynu moja kuzynka Lillebil. Pierwszym, który ją ujrzał, był przyjaciel Irwin, gentleman w każdym calu. Ujrzał ją i zakochał się. Nic w tem zresztą dziwnego. Lillebil była piękna jak marzenie. I po upływie dwóch dni, Irwin oświadczył się o jej rękę.

— Ale Lillebil nie chciała narazie o tem słyszeć. Przybyła do Londynu w innym zgola celu. Prostu wzmówiła w siebie, że jest doskonałą śpiewaczką i postanowiła podbić Londyn. Miała doprawdy piękny głos, ale... nie miała wogóle słuchu. I to było najgorsze. A tymczasem postawiła ona Irwinowi warunek, że dzięki swym znajomościom zorganizuje on koncert, na którym ona wystąpi.

Miłość wszystko może. Koncert został zaplanowany, sala wynajęta, bilety sprzedane. W przeddzień koncertu przyszedł do mnie Irwin. Był zdenerwowany i podniecony.

— Posłuchaj, Reginald. Boję się o Lillebil. Przecież ona nie ma zupełnie słuchu. Falszuję tak straszliwie, że nie wiem, co to będzie na koncercie. Będzie katastrofą. Ma śpiewać trzy piosenki. Dwie są łatwe i to jeszcze ujdzie. Ale uparła się i chce śpiewać również trzecią, mimo iż błagałem ją, by tego zaniechała. Jest to bardzo trudna melodia i fałszuje ona tak przeraźliwie, że trudno sobie wyobrazić. Może tobie uda się jej to wyperśwadować.

— Ale i moja interwencja nie odniosła skutku. Na godzinę przed koncertem zjawił się znów Irwin.

— Chodź ze mną na koncert. Muszę ratować Lillebil. Nie będzie dla mnie ciężką zadania ofiara.

Poszliśmy. Sala była przepelniona. Lillebil zaczęła śpiewać i początek był wcale niezły. Nagle ujrzałem, że Irwin wyjął z kieszeni jakąś flaszeczkę.

— Wreszcie Lillebil zaczęła śpiewać ową nieszczęsną piosenkę. Nie jestem zbyt muzykalny, ale natychmiast zauważyłem fałszywy ton w jej śpiewie. I nagle Irwin podniósł flaszeczkę do swego nosa. Rozległo się głośne kichnięcie. Irwin kichał. Kichał bez przerwy 7 razy. A w międzyczasie piosenka została skończona.

Czy panowie wiedzą co to jest muzyka i śpiew dla anglika? Czy panowie wiedzą, że zimny anglik zamorduje każdego, kto mu przeszkodzi w słuchaniu jakiejś pieśni? Na Irwina spoglądano z nienawiścią formalnie. Gentleman nie mógł popełnić większej zbrodni, niż to, czego dopuścił się Irwin. Kichał podczas koncertu?

Musił natychmiast wyjść z sali. Następnego dnia na ulicy znajomi nie kłaniali mu się. Nie chcieli mu podawać ręki. Irwin musiał wyjechać na pół roku z Londynu, by zapomniano o tem zdarzeniu.

A teraz powiedzcie państwo, czy gentleman zawsze powinien poświęcić się dla kobiety? Czy myślicie, że Lillebil wyszła zamąż za Irwina? Bynajmniej. Nie chciała go więcej widzieć. Przekonana była, że jego kichanie popsulo jej sukces.

— Mylisz się Reginaldzie — odezwał się John, przysłuchujący się temu opowiadaniu. — Gentleman zawsze musi ponieść ofiarę dla kobiety, i niewątpliwie zawsze na tem dobrze wychodzi. Mojem zdaniem Irwin wspaniale zrobił. Uchroniło go to bowiem od małżeństwa...

Tlum. Les.

Szlachetna sensacyjność

Najbardziej skomplikowane i trudne sprawy mogą być opowiedziane interesująco.

Zastanawiający objaw: największym powodzeniem cieszą się u nas ostatnimi czasy książki popularno-naukowe, te, które laikowi, niefachowców, udostępniają różne dziedziny nauki w sposób, niewymagający specjalnego przygotowania. Na całym zresztą świecie cywilizowanym ożywił się ten dział czytelnictwa.

Jest rzeczą zrozumiałą, że w epoce szalonego rozwoju techniki, tak wielkie zainteresowanie budzą książki, które przeciętnemu czytelnikowi ułatwiają zorientowanie się w treści i znaczeniu wszelkich odkryć i wynalazków. Tu zmysł ciekawości pobudzony jest względami praktycznymi. Posiadacz aparatu radiowego chce sobie sam dać radę z instalacją, czy naprawą tego aparatu. Poglębiona ciekawość prowadzi go do zaznajamiania się z innymi działami techniki. Nadto, współczesny inteligentny czytelnik, który rozumie, jak głębokie i gwałtowne zmiany wprowadza dziś maszyna w całokształt życia zbiorowego, chce zrozumieć sens i charakter dzisiejszej cywilizacji technicznej, od której w takim stopniu zależą warunki i system naszego życia. Dlatego wszelkie popularne broszury i książki o nowych zdobyczkach techniki mają tak wielkie powodzenie, nie mniejsze od powieści detektywistycznych.

Wszelako godniejszym może uwagi jest objaw bezinteresownej ciekawości dzisiejszego czytelnika, który chce ogarnąć szereg dziedzin nauki przy pomocy popularyzacji. Nie posiadając odpowiedniego przygotowania, nie weźmie do ręki książki fachowej, ale z największą przyjemnością przeczyta dzieło, które mu da wyobrażenie o rzeczy, da pełną sumę wiedzy, a zarazem sporo wra-

żeń artystycznych. Połączenie walorów literackich z naukowymi daje dziś książce największy sukces. Stąd obrzymie powodzenie takich prac, jak przyrodnicze książki Maeterlincka, albo ostatnie książki Ewersa (np. jego „Mrówki”). Tu czytelnik znajduje rewelacyjne sensacje w najlepszym tego wyrazu znaczenia. Otwiera się przed nim nowy świat fascynujących wrażeń.

Od kilku lat obserwujemy, jakim powodzeniem cieszy się literatura biograficzna. Dlaczego odpowiedź prosta: czytelnik, nie studujący historii, chce znać jej obraz w utworach literackich. Łączy przyjemne z pożytecznym. Czyta historję, jak powieść. To lektura najłatwiejsza, a jednocześnie przynosząca tyle kształcących wiadomości. Dlatego tak wielką popularność zdobyli Maurois, Zweig, Ludwig, Wasserman, Werfel i inni, autorzy rozmaitych życiorysów i romansów biograficznych.

Na czoło wielkich, genialnych popularyzatorów nauki wysunął się w ostatnich latach znakomity pisarz angielski „Paweł de Kruif”. Słynne dzieło jego p. t. „Łowcy mikrobów”, przetłomaczone na wszystkie języki cywilizowanego świata, ukazało się obecnie w przekładzie polskim.

I otóż dzieło, poświęcone dziedzinie tak specjalnej jak bakterjologia, czyta się jak najpiękniejszy utwór powieściowy. Nie wymaga ono żadnego przygotowania. Ani jedna strona nie sprawia tu trudności laikowi.

Dzieła takie sprawiają, że dzisiejszy czytelnik może poznać i zrozumieć wszystkie nawet najtrudniejsze dziedzinny wiedzy ludzkiej, nietylko bez wysiłku, ale doznając wrażeń najmilszych i najgłębszych.

OGRÓD

przy restauracji NANTEUFFEL

Codziennie występy artystyczne. Znakomity zespół

„The Jolly Boy's Band“

W SOBOTY NIEDZIELE I ŚWIĘTA FIVE O CLOCK od 5-7 z pełnym programem.

Zapraszamy b. uprzejmie wszystkich naszych Sz. Bywalców

**URZĘDNICY!
ROBOTNICY!**

MEBLE

gwarantowane po cenach konkurencyjnych kupicie tylko we firmie

F. NASIELSKI 2 RZGOWSKA 2
Telefon 143-08
NA NAJDOGODNIEJSZYCH WARUNKACH
UWAGA: Na składzie wielki wybór łózek metalowych oraz wyrobów tapicerskich

Dźwiękowy Kino-Teatr „Przedwiośnie”

Żeromskiego 74-76 róg Kopernika

Ostatnie 2 dni!

Emocjonujący 100 proc. film produkcji polskiej p. t.

„Bezimienni Bohaterowie”

w wykonaniu Marji Bogdy, Adama Brodzisza, Eugenjusza Boda, Zuli Pogorzelskiej i innych.

Nad program aktualności filmowe i wesoła komedijka.

Na ogólne żądanie Szanownej Publiczności początek seansów w dni powsz. o 4 p. p., w niedziele i święta o godz. 2 p. p. Ostatni seans o godz. 10 wiecz. Ceny miejsc: I — 1,30, II — 90 gr., III — 60 gr. Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 60 gr.

Następny program: „MIŁOŚĆ ŻORZĘTY” w rolach głównych Daniele Parola i Pierre Baczew.

Kupony ulgowe po 75 gr. ważne na wszystkie miejsca we wszystkie dni z wyjątkiem sobót, niedziel i świąt. UWAGA. Passe - partout i bilety wolnego wejścia w niedziele i święta bezwzględnie nieważne.

LECZNICA LEKARZY SPECJALISTÓW I GABINET DENTYSTYCZNY PRZY GÓRNYM RYNKU
Piotrkowska 294, tel. 122-89.
(przy przystanku tramw. pahianieckich)
Czynna od 10-ej rano do 7-ej wiecz. w niedziele i święta do 2-ej po poł.
Wszystkie specjalności i dentystyka. Kapiele świetlne, lampa kwarcowa, elektryzacja, Roentgen, szczerpienia, analizy (mocz, krew, płwocin, wydzielin itd.). Operacje, opatrunki, leczenie żyłaków zastrzykami. Wizyty na miasto.
Porada 4 złote.
Porada dentystyczna oraz wenerologiczna dla chorób skórnych i wenerycznych porada 3 złote.

PORADNIA WENEROLOGICZNA
Lekarzy - specjalistów ZAWADZKA 1.
tel. 205-38.
czynna od 8 rano do 9 wieczór.
11-1) przyjmuje
2-3) kobieta-lekarz
w niedziele i święta od 9-2 pp. leczenie chorób WENERYCZNYCH I SKÓRNYCH.
Porada 3 zł.

Baczność, Łodzianki!
Znana mistrzyni łochu rosyjskiego polskiego F. GRYNBLAT, która istnieje od 1902 roku chce dać możliwość szerokim warstwom społeczeństwa nauczenia się tak opłacalnego fachu jakim jest krawiectwo i bielizniarstwo nauca kroju, szycia i modelowania teoretycznie i praktycznie (na materiałach) systemem szkół paryskich i angielskich. Cała nauka trwa 3 miesiące i kosztuje tylko 75 zł. Kończącym świadectwa. Za gruntowne nauczanie gwarantuję.
UWAGA: Nauczam również bielizniarstwa, systemem szkół wiedeńskich. Dla niezamożnych ulg.
F. GRYNBLAT,
Żeromskiego 9, pr. of. I p., m. 35.
Telefon 231-03

Dr. I. CHAIN
Choroby serca, elektrokardiografia
Ordynuje w Krynicy
Willa Nałęczówka (obok nowych Łazienek) 30-2

Dr. HELLER
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe
Nawrot 2 Telefon 179-59
przyjmuje do 10 rano i od 4-8 popoł. dla pań spec. od 4-5-ej, niedz. i święta od 11 do 2 po poł.

Do akt Nr. 1008 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości należących do firmy „Karoitów do karoserji samochodu Forda, Walter Güntzel” i składających się z oszacowanych na sumę zł. 600, wagi, płyty marm. i innych, oszacowanych na sumę zł. 960.
Łódź, dnia 28 kwietnia 1932 r.
Komornik: J. KLÓDKOWSKI

Do akt Nr. 1117 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości należących do firmy Sommer i składających się z 3 szkielechomości należących do firmy „Karoitów do karoserji samochodu Forda, Walter Güntzel” i składających się z oszacowanych na sumę zł. 600, wagi, płyty marm. i innych, oszacowanych na sumę zł. 960.
Łódź, dnia 11 maja 1932 r.
Komornik: KLÓDKOWSKI

Dr. med. SOMMER
Ul. 6-go Sierpnia 1,
telefon 220-26.
choroby skórne, weneryczne i koblące.
Od 9-1 i 5-9. Niedz. od 10-1.

INSTITUT DE BEAUTE
ANNA RYDEL, założ. w 1924 r.
Łódź, Piotrkowska 111, godz. przyjęć 10-2, 3-8, Śródmiejska Nr. 16, tel. 169-92 godz. przyjęć 10-8.
I. NAJNOWSZE metody racjonalnej kosmetyki, leczniczej i toaletowej: usuwanie wszelkich defektów skóry i włosów, Zabiegi odmładzające, maski i preparaty hormonalne, etc. Bezwzględne usuwanie szpecącego owłosienia elektrolizą.
II. PORADNIA. Pielęgnacji, Urody, dla Pań i Panów.
III. „IBAR” preparaty kosmetyczne, indywidualnie stosowane w zależności od wieku i rodzaju cery.
SZKOŁA KOSMETYCZNA zatw. przez władze państwowe.

LECZNICA chorób oczu
ze stałymi łózkami
D-ra Donchina
ul. Piotrkowska 90, tel. 221-72.
Przyjmuje się chorych wymagających przebywania w lecznicy (operacje etc.) a także chorych przychodzących od 9-1 i od 4-7/8 50-2

Do akt Nr. 989 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości należących do Hanocha Pfeffera i składających się z mebli, garniturów, należących do Henryka deroby męskiej, maszyny do szycia, Pfeffera i składających się z paltrykryształów i innych ruchomości, oszacowanych na sumę zł. 500.
Łódź, dnia 28 kwietnia 1932 r.
Komornik: J. KLÓDKOWSKI

Do akt Nr. 557 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 4, zamieszkały w Łodzi przy ul. Traugutta 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości należących do Hanocha Pfeffera i składających się z mebli, garniturów, należących do Henryka deroby męskiej, maszyny do szycia, Pfeffera i składających się z paltrykryształów i innych ruchomości, oszacowanych na sumę zł. 500.
Łódź, dnia 17 maja 1932 r.
Komornik: St. ZAJKOWSKI

Do akt Nr. 1026 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 17-go, zamieszkały w Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 140, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 31 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Karola 4, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Wandy Bósig i składających się z mebli, oszacowanych na sumę zł. 950.
Łódź, dnia 12 maja 1932 r.
Komornik: M. LIPPERT.

Doktor Ludwik FALK
Choroby skórne i weneryczne.
Nawrot 7, tel. 128-07.
Od 10-ej do 12-ej i od 5-ej do 7-ej

Doktor REICHER
powrócił
Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
Południowa 28, tel. 201-93
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz. w niedziele i święta od 9-1.

Do akt Nr. 990 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 27 czerwca 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 111, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Eljasza Rosnowich, oszacowanych na sumę zł. 1000.
Łódź, dnia 28 kwietnia 1932 r.
Komornik: J. KLÓDKOWSKI

Do akt Nr. 856 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 4, zamieszkały w Łodzi przy ul. Traugutta 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Kilińskiego 67, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Eljasza Rosnowich, oszacowanych na sumę zł. 570.
Łódź, dnia 20 maja 1932 r.
Komornik: St. ZAJKOWSKI

Do akt Nr. E. 1830 1931 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 6-go zamieszkały w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 6 czerwca 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Nowo-Targowej Nr. 26, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Firmy „Sp. Baweln. Cot-muszki z o. o. i składających się z 15.000 kg. przędzy bawełn. na 50 oszacowanych na sumę zł. 7.000.
Łódź, dnia 18 maja 1932 r.
Komornik: L. WASOWSKI

Gabinet kosmetyki leczniczej i toaletowej S. SZWAŁBOWA
Dypl. uniwersytecki
Montuski 1 front II piętro
tel. 127-99
Usuwanie wszelkich defektów cery i szpeczących włosów wypróbowaną najdoskonalszą metodą
Przyjmuje 10-2 i 4-8.

Gabinet Kosmetyki Lekarskiej
Dra med. Marji LEWINSONOWEJ
ul. Śródmiejska 27, tel. 143-63 (dawniej Cegielniana 6)
Godz. przyj. dla pań i panów od 10-8.
Czynne są następujące działy:
1. chor. skóry włosów
2. Beaute
3. Kuracji odmładzających.
4. Masażu (ogólny i częściowy)
5. Epilacji (elektroanalizacja elektrolizą)
6. Elektroterapii (diatermia d'Arsonvalizacja, galwanofaradyzacja)
7. Helioterapii (Roentgen, kwarc, sollux, kapiele świetlne).
8. Chirurgii estetycznej (blizny, żyłki zniekształcenia, nowotwory i t. p.) Leczenie odmrożeń
pod kierunk. chirurga specjalisty ordynującego codz. od godz. 1-4.
SZKOŁA KOSMETYCZNA zatwierdzona przez władze państw.

Do akt Nr. 838 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Łąkowej Nr. 1-a, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Alfreda Tietzena i składających się z mebli, oszacowanych na sumę zł. 400.
Łódź, dnia 18 maja 1932 r.
Komornik: J. KLÓDKOWSKI

Do akt Nr. 805 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 4, zamieszkały w Łodzi przy ul. Traugutta 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 10 rano w Łodzi przy ul. Trebackiej Nr. 18, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Abrama Sztajnszajndera i składających się z mebli, oszacowanych na sumę zł. 3000.
Łódź, dnia 20 maja 1932 r.
Komornik: L. WASOWSKI

Do akt Nr. E. 865 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 6-go, zamieszkały w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 9 czerwca 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Szosa Pabjanickiego Nr. 17, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Henocha Frenka i składających się z mebli, oszacowanych na sumę zł. 2.100.
Łódź, dnia 17 maja 1932 r.
Komornik: St. ZAJKOWSKI

Doktor G. WEGMAJSTROWA
Choroby dzieci i wewnętrzne
ul. Zawadzka 20, tel. 246-58
przyjmuje od 4-6
od 10-go czerwca w Kolumnie ulica Pałacowa Willa Goldberga.
30-2.

DOKTOR H. Wołkowyski
Cegielniana № 4,
telefon 216-90,
choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe.
Przyjmuje od godz. 8-2 i od 5-9 w niedziele i święta od g. 9-1.

Do akt Nr. 1077 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 16, zamieszkały w Łodzi przy ul. Gdańskiej 94, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 30 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Szosa Pabjanickiego Nr. 17, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Zygmunta Lewi i składających się z mebli, oszacowanych na sumę zł. 1000.
Łódź, dnia 10 maja 1932 r.
Komornik: J. KLÓDKOWSKI

Do akt Nr. 978 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 17-go, zamieszkały w Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 140, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 31 maja 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Szosa Pabjanickiego Nr. 17, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Henocha Frenka i składających się z mebli i maszyny do szycia nożnej f. „Singer”, oszacowanej na sumę zł. 760.
Łódź, dnia 20 maja 1932 r.
Komornik: L. WASOWSKI

Do akt Nr. E. 777 1932 r. OGŁOSZENIE.
Komornik Sadu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 6-go, zamieszkały w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. 10, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 3 czerwca 1932 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ul. Cegielniana Nr. 17, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Henocha Frenka i składających się z mebli i maszyny do szycia nożnej f. „Singer”, oszacowanej na sumę zł. 760.
Łódź, dnia 20 maja 1932 r.
Komornik: L. WASOWSKI

DOCENT Dr. med. Adolf Falkowski
Dyrektor „Kochanówka”
Choroby nerwowe i psychiczne
przyjmuje ul. Piotrkowska 64, m. 4 w poniedziałki, środy i piatki od godz. 4 do 6-cj. Tel. 102-62.

Dr. med. H. Lubicz
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
Cegielniana № 7
telefon 141-32
Przyjmuje od g. 8-10 12-2, 5-8 w niedziele i święta od 9-11

Lekarz Dentysta H. Eicher
przeprowadził się
na ul. Piotrkowską 24,
tel. 127-82.

100 10

NAGRODY

- I. Kinoteatr „LUNA“
- II. Cukiernia „ZIEMIAŃSKA“
- III. „PAW“

uzyskały reklamy neonowe

PHILIPS NEON

PHILIPS-NEON

to jedyna celowa reklama współczesna

w konkursie reklam świetlnych zorganizowanych przez Stow. „Organizacja Gospod. Świetlnej“ z okazji zjazdu elektryków w Łodzi

Pierwsza Lecznica Lekarzy Specjalistów

Piotrkowska 17 (II-gie podw. przy ul. Zachodniej 52, tel. 134-67, Gabinet elektro i światłolecznicy (Lampa kwarcowa i VI-TALUX), Diatermia, Szczepienie ospy, Konsylja lekarzy

Wizyty na miesiąc 3-85	
Dr. Ładyński . . .	wewnętrzne 1-2
Dr. Kokorzecki . . .	nerw. i umysł. 2-3
Dr. Smoleński . . .	wewn. i nerw. 4-5
Dr. Olszewski . . .	wewn. (zól. kiszek. przemiany materji) 6-7
Dr. Ziegler (jr.) . . .	dzieci 11-12
Dr. Lange . . .	3-4
Dr. Artyfikiewicz . . .	chirurgiczne 12-2 1/2
Dr. Maiewski . . .	9-10 i 3 1/2-5
Dr. Garliński . . .	oczne 11-1 1/2
Dr. Sokolowski . . .	2 1/2-4
Dr. Ługowski . . .	kob'ece 11-12
Dr. Kühnel . . .	2 1/2-3 1/2
Dr. Altenberger . . .	nosa, uszu i gardła 12-1 i 6-7
Dr. Czaplicki . . .	4-5
Dr. Dutkiewicz . . .	skórne i wene- 11-12
Dr. Skusiewicz . . .	ryczne 3-4
Dr. Stawowczyk . . .	4 1/2-6
Gab. dentystryczny	zębów (plombowa- 4-7
Dr. Załęski . . .	nie, wprawianie) 10-5
	analizy

Lecznica otwarta codz. od 9-ej rano - 7 wiecz. w niedz. 10-2 pp. - PORADA 4 zł.

Pensjonat Besserowej w KOLUMNIE

50-3 po gruntownym odrestaurowaniu i skanalizowaniu został już otwarty. Pensjonat pod fachowym kierownictwem poleca: **duże, słoneczne pokoje**, komfortowo urządzone
Smaczna kuchnia rytuałna. Obsługa szybka i solidna. **Ceny przystępne.**
Bliższych informacji udziela się na miejscu, lub w Łodzi, ul. Piotrkowska 82, tel. 111-49. Besser.

Wasze zdrowie, Szczęście i powodzenie życiowe, Duże ofiary materialne zależne są od jakości towaru. Nie każdy dowolnie zachwalałany towar, lecz w ciągu dziesiątków lat w całym świecie wypróbowana jakość zaspuguje na Wasze zaufanie.
TYLKO „OLLA“

DRZEWKA

Zawsze zielone. Świerki, srebrzyste Thuje, Bukszpany, Bluszcze, Pelagonie, Petunie dla Ogrodów, Balkonów i Cmentarzy 25-3
po cenach znizonych poleca znana firma
LEON KOŁACZKOWSKI Przędzalniana 86, tel. 115-02. Dojazd tramw. Nr. 3.

INSTYTUT KOSMETYKI LEKARSKIEJ I GABINET FIZYKALNEJ TERAPII

MIMAR
M. Markusówny, p. fach. kier. lek.
NARUTOWICZA 9, I p. fr. Tel. 122-09.
Godziny przyj. 11-2 i 4-8. w niedz. i święta 12-2.
Leczenie i usuwanie wad skóry, cery, włosów, brodawek i t.p. Masaż, Maski, Leczenie elektrycznością: światłem ciepłym (Galwanizacja, Farad., Elektroliza, Kaustyka, d'Arsonval, Kwarc. Sol. i Vitalux, Diatermia, Parów, i t. d.)
Doktor specj. przyjm. od 1-2. 3x33

BIURO TŁUMACZEŃ I PRZEPISYWAŃ

Wacław Górajówny
Łódź, Andrzeja 9. Tel. 236-40.
TŁUMACZENIA Z JEZYKÓW OBCYCH NA JEZYK POLSKI I Z POLSKIEGO NA JEZYKI OBCIE.
Powielanie: Cenników, ofert, cyrkularzy, zawiadomień i t. p.
ZAŁATWIANIE KORESPONDENCJI HANDLOWEJ

Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Instalacji Technicznych

Rawicki i Winter

Inżynierowie
Łódź, ul. Kilińskiego 41, tel. 172-96

Wykonują wszelkie roboty w zakresie budownictwa wchodzące.
SPECJALNOŚĆ: Kanalizacja, wodociągi i centralne ogrzewanie.
Przyłączanie domów do sieci kanałów miejskich 4x75

Ważne dla pp. Właścicieli Nieruchomości

Podajemy niniejszym do wiadomości, iż z dniem 20 b. m. rozpoczęliśmy swą działalność i przyjmujemy zamówienia na roboty asenizacyjne za pomocą **specjalnych samochodów zaopatrzonych w hermetyczne zbiorniki i pompy automatyczne.**
System ten asenizacji przyjęty we wszystkich kulturalnych miastach europejskich jest higieniczny, szybki i tani.
Zlecenia wykonujemy w dniu zamówienia. Przyjmujemy zamówienia jednorazowe oraz zawieramy umowy miesięczne i roczne.
Auto-Asenizacja „HYGJENA“
Łódź, ul. SKWEROWA 3, tel. 217-29. 70-4

Gimnazjum Męskie im. ks. Ign. Skorupki

utrzymywane przez Tow. Oświata w Łodzi
ul. ks. Skorupki 13, tel. 102-98.
Egzaminy wstępne do klas B, C i wyższych rozpoczną się w pierwszym terminie w poniedziałek **dn. 30 maja** o g. 9 rano.
Do klasy A przyjmowani są chłopcy bez egzaminu po ukończeniu lat 6.
Podania przyjmuje kancelaria szkolna w dni powszednie od g. 9-2 pp.
DYREKTOR
(-) Wacław DAVISON
4-80

GIMNAZJUM MĘSKIE

Tow. Szerzenia Oświaty i Wiedzy Techn. wśród Żydów w Łodzi
Pomorska 46-48. Tel. 106-64
Kancelaria przyjmuje zapisy codziennie od godz. 9 do 14-ej.
Egzaminy wstępne rozpoczną się 1 czerwca.
Przy gimnazjum istnieją klasy A, B i C. Czesne w klasach wstępnych wynosi 25 zł. miesięcznie. 50x4
DYREKCJA

ŚMIERĆ MOLOM za ewnia

„MOLOCHRON“

worek ochronny chemicznie sprarowany hermetycznie zamknięty
Cena zł. 1 gr. 50 sztuka.
Do nabycia we wszystkich składach aptecznych. 3-45
Przedstawiciel na województwo łódzkie
inż. B. ROTKOWICZ,
Łódź, Ceglana 89 tel. 171-64

Znane gospodyniom

Mydło TRÓJKA
Najradkalniejszy środek dla cierpiących na **NAJSTARSZĄ PRZEPUKLINĘ**
gdy nawet operacje i opaski różnych zagranicznych specjalistów nie pomogły oraz wszystkie fałszywe wynalazki nie poskutkowały, usuwa jedynie specjalista z długoletnią praktyką dla cierpiących na rypurę za pomocą opatentowanego bandażu Nr. 1209, który przynosi prawdziwą pomoc mężczyznom i kobietom
S. K O N - WARSZAWA, ul. SOSNOWA 13.
Prospekty bezpłatne. - Przestrzegam przed naśladownictwem mojego środka przez fałszywych specjalistów, którzy powołują się na profesorów i pogarszają chorobę. 3x35

Wody Mineralne

naturalne świeżego czerpania nadeszły do Apteki
ST. HAMBURGA i S-ki
Główna 50, tel. 218-61. 30-3

Zatwierdzona przez Władze Państwowe **Szkoła Kosmetyczna**
D-ra Marji Lewinsonowej Śródmiejska 27
(Dawniej Ceglana 6)
Wykłady i zajęcia praktyczne prowadzone są przez lekarzy specjalistów. Informacje i zapisy od 10 do 8

Letnisko

pod Łodzią, przy ul. Łagiewnickiej, vis-a-vis Nr. 158. Zaraz do wynajęcia w dużej willi 2 mieszkania, składające się z pokoju i kuchni, 2 pojedyncze pokoje i jedno dwupokojowe mieszkanie z kuchnią.
10 minut do lasu sosnowego, stawy blisko, ogród, światło elektryczne, woda miękka, ceny niskie.
Wiadomość na miejscu. 30-3

Przeciw obstrukcji, hemoroidom, zaburzeniom w żołądku i kiszki, zastoinie w wodrobie i sledzionie, bólowi krzyża zaleca się picie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa kilka razy dziennie. Zadać w aptekach i drog.

Akademja Morsko-Kolonjalna

dzisiaj, o 4 tej, w teatrze „Scala”

Jak było do przewidzenia, Akademja Morsko-Kolonjalna organizowana przez łódzki oddział Ligi Morskiej i Kolonjalnej w teatrze Scala (Śródnicjska 15), wywołała wielkie zainteresowanie społeczeństwa, czego najlepszym dowodem jest rekordowa przedsprzedaż biletów.

Akademja zostanie zagajona przez starostę łódzkiego Aleksęgo Rzewskiego, poczem general dywizji Gustaw Orlicz - Dreszer, przez zarząd głównego Ligi Morsko - Kolonjalnej, wygłosi referat p. t. „Polonia w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie”, w którym zobrazuje całokształt naszych spraw kolonialnych. Poza tem na program akademji złożą się produkcje artystyczne tenora Juliusza Kargera, deklamacje okolicznościowe dr. Stanisława Skalskiego i koncert orkiestry 31 pułku S. K. pod dyrekcją porucznika Waltera. Akompanjować będzie Teodor Ryder.

Niewątpliwie cała kulturalna Łódź, zdająca sobie sprawę ze znaczenia jakie dla Polski mają sprawy kolonialne, znajdzie się dziś w murach pięknie odnowionej „Scali”.

Pozostałe w niewielkiej ilości bilety w cenie od 20 gr. do 2 zł. do nabycia w kasie „Scali”.

Początek akademji o godz. 4 po poł.

Ostrzeżenie!

Istnieje tylko jeden oryginalny i niezawodny, we wszystkich kulturalnych państwach używany preparat

DARMOL
czekoladki przeczyszczające

znany od kilkudziesięciu lat.

Prosimy więc żądać wyraźnie „Darmol” gdyż preparat ten bywa często podrabiany!

WYCIECZKA DO CZECHOSŁOWACJI.

Organizujące się Towarzystwo Czechosłowackie w Łodzi — którego głównym celem jest prowadzenie i popieranie wszelkiej akcji dla zbliżenia braterskich narodów Polskiego i Czechosłowackiego — organizuje dla swych członków i sympatyków wycieczkę do Pragi na IX Zlot Wszechsłowaki w dniach od 1 do 7 lipca 1932 r. oraz na odbywające się w tym czasie w Pradze Wystawę Złotowa.

Wszelkich informacji udzieli w dni poprzednie od godz. 2-jej po poł. Paweł Hajek sekretarz Towarzystwa Czechosłowackiego w Łodzi, Piotrkowska 82, I p. front, tel. 132-40.

Koszt wycieczki wynosić będzie przypuszczalnie około zł. 200 za osobę (podróż, noclegi, wejścia na zlot, koszta paszportowe).

Kacik dla pań.

Co to są plegi?

Najnowsze badania wykazały, że plegi powstają wskutek nieregularnego nagromadzenia się pigmentu (barwnika skóry) w tych częściach skóry, które są najwięcej narażone na działanie promieni słonecznych. Plegów nabawiają się szczególnie łatwo osoby z białą cerą; nie mogą one niestety nigdy dojść do opalenizny. Dla nich pozostaje tylko jedno wyjście: stosowanie skutecznych środków do usuwania plegów. Takimi środkami są w pierwszym rzędzie krem i mydło Leschnitzera, które odpowiadają wymogom ostatniego stanu wiedzy i sporządzone są na podstawie najnowszych recept. Przez regularne stosowanie kremu i mydła Leschnitzera usunąć można w zupełności te nieprzyjemne skutki słońca letniego bez obawy przed niepożądanymi skutkami ubocznymi. txl

RABKA

Już otwarty Pierwszorzedny Internat dla Dzieci i Młodzieży objętych od lat 5 do 18 pod Zarząd Marii Beckówny i pedag. kier. prof. Dr. Friedländera. Rezerwowane pokoje dla dorosłych. Ceny umiarkowane. Zgłoszenia „LIMBA”, Rabka-Zdrój. Nowy Świat.

KOMUNIKAT.

Podaje się do wiadomości Członków Związku Legionistów w Łodzi że w dniu 4 6. br. o godz. 18-iej w pierwszym terminie i 18 m. 30 w drugim terminie odbędzie się nadzwyczajne Walne Zebranie w lokalu własnym przy ul. Narutowicza 45.

Kto zamordował dziecko Lindbergha.

Niesamowita zbrodnia wywarła piorunujące wrażenie w Ameryce. Prezydent Hoover zainteresował się śledztwem.

(tu) Znalezienie zamordowanego dziecka Lindbergha stanowiło wstrząsające zakończenie wielkiego dramatu rodzinnego lotnika amerykańskiego. Cała Ameryka została do głębi wstrząśnięta tym niebywałym w dziejach kryminalistyki wypadkiem. Przez dwa miesiące trwały intensywne poszukiwania bestjałskich złoczyńców i w końcu zwłoki zamordowanego dziecka znaleziono w odległości trzech kilometrów od posiadłości Lindbergha. Łatwo sobie wyobrazić rozpacz nieszczęśliwych rodziców, szczególnie matki, która w czerwcu spodziewa się nowego potomka.

W dniu odnalezienia zwłok przed redakcjami pism amerykańskich zbierały się tłumy ludzi, oczekujących z ogromną niecierpliwością dalszych wieści o tym sensacyjnym lecz zarazem tak bardzo tragicznym wypadku.

Sposób, w jaki podrzucono zamordowane niemowlę, miejsce ukrycia i wreszcie obdukcja zwłok dziecka wykazują niezbicie, że porwanie nastąpiło wyłącznie w celach zysku i że zbrodniarze dokonali najokrutniejszego mordu, jaki znają dzieje kryminalistyki.

Na głowie dziecka powyżej prawego ucha widoczny jest otwór wielkości złotówki, pochodzący od kuli lub też od uderzenia jakimś ciężkim przedmiotem. Ze względu na stan, w jakim znaleziono zwłoki dziecka, trudno ustalić pochodzenie tego śmiertelnego ciosu. Początkowo przypuszczano, że trup dziecka wyrzucono z auta, hipoteza ta nie wytrzymuje jednak krytyki z tego względu, że zwłoki znajdowały się w niecce, z której dziecko napewno wyleciało. Zwłoki znaleziono w odległości 20 metrów od głównej szosy na terenie, należącym do domu sierot pod wezwaniem Św. Michała.

Odkrywcami zwłok byli czterej mężczyźni: murzyn William Allan, oraz jego trzech towarzysze — Orvil Wilson, Orvil Kraft i Livingstone. Allan pierwszy zauważył wystawiają-

cą z zarośli nóżkę i zbliżył się do miejsca ukrycia zwłok. Niezwłocznie zawiadomiono najbliższy posterunek policyjny. Zwłoki rozpoznano natychmiast po flanelowej koszulce, jaką nosił synek Lindbergha krytycznej nocy oraz po ośmiu ząbkach, które wyrosły już tej maleńkiej ofierze, niemającej jeszcze dwóch lat.

Obdukcja zwłok, dokonana w Trentch, wykazała, że dziecko zostało zamordowane przed dwoma miesiącami, a więc zaraz po porwaniu. W pobliżu miejsca wykrycia zwłok znaleziono rozbity termos, lecz niewiadomo, czy przedmiot ten należał do zbrodniarzy, czy też rzucony został przez ludzi, którzy znajdowali się w pobliżu i nie zauważyli trupa.

Ponieważ wykrycie zwłok nastąpiło w pobliżu miejsca zamieszkania Lindbergha, policja amerykańska stanęła znowu wobec tajemniczej zagadki. Prasa nie przestaje atakować władz bezpieczeństwa. Jest rzeczą wprost nieprawdopodobną, aby policja nie zauważyła trupa przy szczegółowych badaniach terenu, przylegającego do posiadłości Lindbergha.

Policja amerykańska, dopingowana przez prasę, wszczęła energiczny pościg za zbrodniarzami. Komisarz Schwarzkopf, który był w ciągłym kontakcie z Lindberghem, oświadczył przedstawicielom prasy:

— Dotychczas mieliśmy związane ręce bezwzględnie życzeniem pułk. Lindbergha, aby nie tropić zbrodniarzy i nie przeszkadzać toczącym się pertraktacjom. Z chwilą znalezienia zwłok względy te całkowicie odpadają. Nie spocznemy dopóki zbrodniarze nie zostaną ujęci. Mamy już silne podejrzenia w stosunku do kilku osób. Czynnymy wszystko, co leży w naszej mocy, aby ich aresztowanie nastąpiło w najszybszym czasie. Zwłoki wykryto w odległości 25 metrów od stacji alarmowej, którą zainstalowaliśmy w pierwszym okresie naszych poszukiwań. Stacje ta-

kie rozsiane są po całym kraju. Wystarczy tylko nacisnąć guzik elektryczny, aby cały aparat zaczął sprawnie funkcjonować.

Komisarz Schwarzkopf uważa, że osoby, które żądały od Lindbergha 50.000 dolarów okupu, nie mają ani ze zbrodnią, ani z tą całą sprawą nic wspólnego, lecz chcieli tylko zarobić na zmartwieniu nieszczęśliwych rodziców.

Wiadomość o odnalezieniu zwłok dziecka dosięgła Lindbergha w chwili, gdy przebywał na yachcie swego przyjaciela, szukając śladów zbrodniarzy na morzu. Poszukiwania te zostały oczywiście niezwłocznie przerwane.

Biedna matka wróciła dopiero w środę wieczór z Englewood pod New Yorkiem, gdzie ojciec jej, zmarły przed kilku laty poseł amerykański w Meksyku, pozostawił dość rozległą posiadłość. Rodzice przyjęli wiadomość o znalezieniu ich nieżywego dziecka z wyrazem niemiłego bólu i rozpaczy, lecz jednocześnie z mężną pokorą i bohaterskim wprost samozaparciem. Słabą wprawdzie, lecz bądź - co - bądź nie bez znaczenia pociechą były dla nich dowody współczucia całego narodu w postaci masy listów kondolencyjnych.

W kołach kryminalistów amerykańskich liczone się z tem, że bandyci nie zwrócą żywego dziecka, albowiem musiliby być przygotowani na karę śmierci lub na zlineczowanie ze względu na ogromne wrażenie, jakie wywołało w całym świecie cywilizowanym porwanie małego dziecka.

Porwanie nastąpiło w dniu 1 marca między godziną 7 a 10 wieczorem. Mordercy wyciągnęli półtoraroczne dziecko z łóżeczka, po drabinie spuścili się na dół i uciekli autem. Rodzice byli wówczas w domu, a piastunka wyszła na chwilę z sypialni dziecka.

Prezydent Hoover interwenjował o sobiście w tej sprawie, nakazując ministerstwu sprawiedliwości, aby uruchomiło cały swój aparat w celu odnalezienia zbrodniarzy. Poszukiwania te nie dały pożądanego rezultatu.

Z SADU OKRĘGOWEGO.

Ostatnio w prasie łódzkiej, jak i zamiejscowej ukazała się wzmianka, że Prezes Sądu Okręgowego w Łodzi p. Józef Zaborowski odchodzi do notariatu. Jak się dowiadujemy wiadomością ta nie odpowiada prawdzie i p. Prezes Zaborowski postaje nadal na swem dotychczasowym stanowisku.

Dr. Jan Polak

choroby wewnętrzne i alergiczne
(astma, pokrzywka, migrena, reumatyzm)
ul. Al. Kościuski 53,
tel. 246-10.
Godziny przyjęć 6-7.

Łętniepulowery

artystyczne, wykonane ręcznie na drutach z NAJLEPSZYCH GATUNKÓW JEDWABIU I WELNY, NAJNOWSZE FASONY.

LILI HIRSZMAN
Kilińskiego 14, 2 piętro.

NIE UNIKAJMY SŁOŃCA
OD PIEGÓW
UCHRONI NAS KREM
CAZIM • METAMORPHOSA

Tomaszów - Mazowiecki

ZJAZD DZIAŁACZY SAMORZĄDOWYCH.

Dzisiaj odbywa się w Łodzi zjazd działaczy samorządowych B.B.W.R. z całego województwa. Z Tomaszowa wyjechało na ten zjazd 10 osób z inż. Dudzińskim, prezesem tutejszego B.B.W.R., na czele.

OBLAWY POLICYJNE.

Tutejsze władze policyjne dokonały, ponownie oblawy na całym terenie miasta, przyczem skontrolowano podejrzane lokale i mieszkania osób, notowanych w policji za różne przestępstwa kryminalne.

W czasie tej oblawy zatrzymano niejakiego Konstantego Dłużewskiego, karanego 4 miesięcznym więzieniem, za kradzież w Skarżysku, oraz Teodora Plute, walęsającego się w nocy po torze kolejowym. Pluta posiadał przy sobie klucze do otwierania wagonów osobowych.

LUSTRACJA SKLEPÓW MASARSKICH.

W dniu 19 b.m. komisja sanitarna dokonała kontroli sklepów i warsztatów masarskich, przyczem wszędzie sporządzono protokoły z wyszczególnieniem

braków i wyznaczeniem terminu ich usunięcia. Ostateczny termin wyznaczono na d. 1. 6 rb.

Onegdaj przeprowadzono przegląd furgonów do przewożenia pieczywa i mięsa.

FATALNY STRZAŁ.

Władysław Tomczyk, Majowa 4, przez nieostrożne obchodzenie się z bronią spowodował wystrzał i ranił się w lewą nogę w okolicy kolana. Ranego odwieziono do szpitala miejskiego, gdzie dokonano opatrunku.

Rewolwer, który Tomczak przechowywał bez zezwolenia, skonfiskowano.

POSTRZELIŁ ZŁODZIEJA.

Onegdaj w lesie hr. Ostrowskiego za wsią Łazisko gajowy Cichański postrzelił w plec z fuzji Romana Owsiankę, Zawadzka 170, za usiłowanie kradzieży drzewa. Owsiankę odprowadzono do szpitala miejskiego, gdzie będzie dokonana operacja usunięcia śrutu.

Ponieważ wypadek zaszedł na terenie Ujazdu, dochodzenie w tej sprawie prowadzi komisariaty zarówno w Tomaszowie, jak i w Ujeździe.

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

Czy istnieje przemysł „anonimowy”. Władze skarbowe twierdzą, że tak.—Fabrykant musi znać swojego klienta.—O tajemnicy handlowej.

Przed kilku dniami zamieściliśmy opinię stowarzyszenia fabrykantów włókienniczych w Zduńskiej Woli w sprawie podjętej przez władze skarbowe walki z przemysłem anonimowym. Na podstawie zasięgniętych przez nas informacji u miarodajnych źródeł, podajemy poniżej faktyczny przebieg tej akcji oraz osiągnięte przez nią rezultaty.

Podstawą utrzymywania się anonimowego przemysłu jest nieujawnianie przez producentów przed odbiorców gotówkowych. Liczne są również wypadki, gdy w ksiązkach figurują fikcyjne nazwiska. Przedzalnicy zasłaniają się względami konkurencyjnymi, twierdząc, iż nie mogą ujawniać dokonywanych przez siebie transakcji nie mając pewności, iż konkurencyjna firma czyni to samo.

Władze skarbowe uważają, iż sprawę tę mógłby uregulować kartel przedzalników na zasadach ogólnych. Wówczas czynnik skarbowe znalazłyby wszystkich fabrykantów towarów, dotychczas ukrywających się przed opodatkowaniem. Również obowiązek lojalnego ujawnienia odbiorców spoczywałby na agentach, sprzedających na rynku zagraniczną przędzę. Ten system pozbawiłby już celowości prowadzenie rewizji w przedsiębiorstwach zarobkowych.

Twierdzenie, że istnienie przemysłu zarobkowego jest fikcją nie odpowiada prawdzie, gdyż w tym wypadku właściciele fabryk zarobkowych mogliby z łatwością deklorować całą swą klientelę. Dotychczasowa walka, zmierzająca do ujawnienia przemysłu anonimowego wydała dość poważne rezultaty i w szeregu przedsiębiorstw zarobkowych wykryto towary, do których nikt się nie chciał przyznać. W wypadkach tych władze skarbowe nie mogły więc definitywnie wyjaśnić, czy towar ten produkowany jest na własny rachunek przez właściciela tkalni, czy też klient zrezygnował z jego odbioru w obawie przed obowiązkiem uiszczenia wszystkich należnych skarbom tytułu podatków i niewykupionego patentu sum.

Większość wykrytych nadużyć podatkowych polega na tym, iż wielu drobnych fabrykantów-właścicieli kilku warsztatów zarobkowo pracujących, niezależnie od tego prowadzi produkcję na własny rachunek w innych przedsiębiorstwach lub u chałupników. Rozmiary i źródła tego rodzaju produkcji były dotychczas zupełnie ukryte przed opodatkowaniem.

Praktyka jednak dowiodła, iż liczba fabrykantów całkowicie ukrywających się przed opodatkowaniem jest bardzo nieznaczna. Przeważnie ma się do czynienia z istnieniem anonimowego przemysłu w połowicznym tego słowa znaczeniu. W każdym bądź razie zło to istnieje, czego dowodem jest, iż zarówno przedzalnicy, tkalnie jak wykończalnicy nie ujawniają władzom całej swej klienteli.

W odniesieniu do wielkich zakładów przemysłowych, które w obecnej dobie coraz więcej maszyn przeznaczają dla pracy zarobkowej, stwierdzić należy zupełnie dokładne prowadzenie ewidencji klientów. Jest to bardzo ważny czynnik, o ile się zważy, iż wielki przemysł, który dawniej w 70 proc. pracował na własny rachunek, a jedynie w 30 proc. zarobkowo dziś pracuje w proporcji odwrotnej. Jednakże trzeba podkreślić, iż obserwowane obecnie zjawisko przesunięcia produkcji z wielkiego przemysłu do drobnego nie tłumaczy się nieopłaceniem przez ten ostatni świadczeń podatkowych, lecz ma znacznie głębsze uzasadnienie w postaci niższych podstaw kalkulacyjnych i t. p.

Władze, żądając udzielenia im odnośnych informacji, o ile spotykają się ze sprzeciwem, dochodzą do wniosku, iż w danym przedsiębiorstwie ktoś ukryty prowadzi inne przedsiębiorstwo. Powoływano się na niewiarygodność zasady o tajemnicy handlowej nie wytrzymuje krytyki, zgodnie z szeregiem istniejących u nas rozporządzeń wobec władz skarbowej niema tajemnicy (władze, jak wiadomo, mają wgląd w operacje bankowe, pocztowe, ekspedycyjne itp.). Ustawy również nakładają na płatników obowiązek udzielania informacji.

Zaakcentować zresztą należy, iż władze o ile nie są w stanie ujawnić tytułu własności w odniesieniu do pewnej partii towarów, wyrabianej w przedsiębiorstwie zarobkowym, opodatkowują bynajmniej nie całe przedsiębiorstwo, lecz jedynie obrót zakwestjonowanego towaru.

Zgodnie z ustawą o podatku przemysłowym, przedsiębiorca, który posiada patent na prowadzenie swej fabryki, pracuje na własny rachunek jeszcze w cudzych fabrykach, winien posiadać dodatkowe świadectwo handlowe. Powoływano się przez fabrykantów zarobkowych na to, iż nie znają oni najczęściej nazwisk swych pracodawców, nie

jest istotne, gdyż nie jest do pomyślenia aby fabrykant nie wiedział, dla kogo pracuje, jest to wprost niemożliwe z uwagi na technikę pracy w przemyśle tkackim, wymagającej utrzymywania kontaktu ze stałym klientem. Pracy tej wszak nie można porównać do handlu w sklepie, gdy kupiec po wyjściu klienta nie ma już z nim żadnego kontaktu.

O ile przy tegorocznych wymiarach podatku obrotowego zdarzyły się na omawianym tle jakieś niedokładności, to bezwzględnie będą one naprawione i wyjaśnione w toku obrad komisji odwoławczych przy izbie skarbowej. W wypadku podkreślonym przez stowarzyszenie fabrykantów w Zduńskiej Woli o złożeniu wotum separamentum przez naczelnika tamtejszego urzędu od decyzji komisji szacunkowej, pamiętać należy, iż do rozpatrzenia sprawy przez komisję odwoławczą, w mocy pozostają wymiary komisji szacunkowej.

Wreszcie zaznaczyć należy, iż władze skarbowe już wydały zarządzenia, aby wszelkie odwołania były załatwiane w jaknajszerszym tempie i poczyniono szereg przygotowań do usprawnienia akcji odwoławczej, która się rozpoczęła od 15 maja. (j. c.)

Składy Towarowe „WARRANT”

Sp. Akc. w Łodzi : — : ul. Piotrkowska № 56,

przyjmują na przechowanie

w okresie letnim 40-2

rzeczy domowe, opakowane w kufrach, koszach, skrzyniach i bełach, z możliwością ubezpieczenia od ognia i kradzieży w specjalnie na ten cel urządzonych składach.

Upadłości i układy.

Edwardowi Telatyckiemu, prowadzącemu przedsiębiorstwo sprzedaży maszyn do pisania w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 48 w maju ub. r. ogłoszono upadłość na jego prośbę. W bilansie przedstawionym Sądowi wykazał Telatycki na dzień 5 maja 1931 r. po stronie aktywów 15.448 zł., a passywa w kwocie 63.960 zł. Kuratorem i następnie syndykiem mianowany został adwokat Fajnberg.

Wobec tego, że w pierwszym terminie sprawdzenia wierzytelności, zgłosili się nie wszyscy wierzyciele, sąd wyznaczył ostateczny cztero-miesięczny termin sprawdzenia wierzytelności.

Po upływie tego terminu nastąpiło zebranie wierzycieli w przedmiocie zawarcia układu, na który upadły zaproponował układ w wysokości 12 proc., płatny w 3 ratach po 4 proc. każdy, w odstępach 6-cio miesięcznych, przy czym 1 rata ma być płatna po 6 miesiącach od chwili uprawomocnienia się wyroku zatwierdzającego układ.

Za układem wypowiedzieli się wszyscy obecni wierzyciele, wobec czego sędzia komisarz uznał układ za zawarty i przedstawił sądowi do zatwierdzenia.

Sąd w dniu onegdajszym układ ten zatwierdził i zakwalifikował upadłego Telatyckiego do przywrócenia mu czci kupieckiej.

O ile wyrok ten nie zostanie zaskarżony, to pierwsza rata staje się płatna w dniu 20 grudnia 1932 r.

Również na onegdajszej sesji Sądu Handlowego rozpatrywano podanie Zjednoczonych Zakładów Włókienniczych K. Scheiblera i L. Grohmana, Sp. Akc. w Łodzi w przedmiocie ogłoszenia upadłości Emanuelowi Steinmanowi, handlującemu w Łodzi przy ul. Gdańskiej Nr. 46. Steinman był w stosunkach handlowych z firmą Scheiblera i Grohmana,

skutkiem czego pozostał jej winien przeszło 20.060 zł. z 26 weksli zaprotestowanych, które to weksle pełnomocnik Scheiblera i Grohmana złożył Sądowi na dowód zawieszenia wypłat przez Steinmana i jednocześnie żądał osadzenia tegoż Steinmana w areszcie dla dłużników.

Steinman jednakże, przeczuwając wniesienie do Sądu podania o ogłoszenie mu padłości, zgłosił się na rozprawę i za meldował Sądowi, że on wogóle nie jest handlującym, a zatem nie można mu ogłosić upadłości.

Wobec tego, że żądający ogłoszenia upadłości nie mógł na rozprawie udowodnić, by Steinman prowadził jakiegokolwiek przedsiębiorstwo handlowe, Sąd kwestię ogłoszenia upadłości wstrzymał do czasu złożenia dowodów, że Steinman jest handlującym.

W swoim czasie firma „Berman Sukcesorowie i S-ka” oraz jej współwłaściciele w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 53, ubiegali się przed sądem handlowym Łódzkim o udzielenie odroczenia wypłat. Sąd handlowy jednak na posiedzeniu w dniu 8 marca r. b. podanie to pozostawił bez uwzględnienia.

Niezadowolona firma przez swego pełnomocnika, złożyła skargę do sądu apelacyjnego, w której domagała się uwzględnienia jej podania.

Sąd Apelacyjny w dniu 10 maja r. b. uchylił wyrok i instancji co do odmowy udzielenia dobrodziejstwa nadzoru sądowego i udzielił firmie oraz jej współnikom odroczenia wypłat na przeciąg 3 miesięcy.

Obecnie w najbliższych dniach, po zwrocie akt sprawy z sądu apelacyjnego Sąd Okręgowy zamianuje nadzorcę sądowego i sędziego komisarza w powyższej sprawie.

Giełda pieniężna.

(ISKRA) Na dzisiejszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz była niejednolita: słabiej kształtował się kurs dewiz na Belgię, Holandję, jak również na banknoty dolarowe, dla pozostałych zaś tendencja była mocniejsza. Zapotrzebowanie na dewizy było normalne. Z braku odbiorców kurs banknotów dolarowych nie był notowany. Notowano kursy dewiz: Belgia — 124.95, Holandia — 361.50, Londyn — 32.80, New York kabel — 8.904, Paryż — 35.14, Szwajcaria — 174.55, Mediolan — 45.95; w obrotach międzybankowych: dewizy na Berlin — 212.70. W obrotach prywatnych: marka niemiecka — 212.75, funt angielski w gotówce — 33, banknoty dolarowe — 8.86½, rubel złoty — 4.82½, srebrny — 1.40, bijon — 0.62. Akcje. Na rynku akcyjnym dokonano większych obrotów akcjami Banku Polskiego po kursie 71. Papiery procentowe. Na rynku papierów procentowych zarówno państwowych jak i prywatnych tendencja była słaba przy dużych obrotach 7% pożyczka stabilizacyjną i 8% listami m. Warszawy. Notowano: 3% pożycz. budowl. — 36, 4% proc. dolarowe — 46, 5% konwers. — 37.50, 6% dolarowa — 51.75, 7% stabil. — 44.25 — 47 — 44.38, 10% kolejowa — 101. Listy zastawne i obligacje banków państwowych — bez zmiany, 4½% listy ziemskie — 35, 8% m. Warszawy — 56 — 54.75 — 55.13, 10% m. Lublina — 52.25. Transakcje dokonane a nie notowano: 4% inwest. zwykła — 87.50, 4% z emskie — 26, 4½% ziemskie — 33.50. (ISKRA)

RYNEK WALUTOWY W ŁODZI.

W dniu wczorajszym na łódzkim rynku walutowym płacono za dolara 8.86 i 8.87 w ządaniu. Kurs oficjalny uległ redukcji do 8.86. Obroty średnie. Podaż materiału w granicach normalnego zapotrzebowania. Tendencja utrzymana. Funt bez zmiany, 32.80 w placeniu i 33 w ządaniu. Silnie poszukiwana była marka niemiecka, która, przy braku dostatecznej ilości materiału, zwykła do 211 i pół w placeniu i 212 i pół w ządaniu. Frank bez zmiany 35.20 w placeniu i 35.30 w ządaniu. Złoto, przy dość znacznym zapotrzebowaniu, — ruble 4.85 do 4.88 i dolary 9.05 do 9.06. Materiału dość.

Łódzkie 8-procentowe listy zastawne obniżyły się do 57 i pół w placeniu i 58 i pół w ządaniu. Zmniejszona tendencja spowodowana jest sytuacją na warszawskim rynku. (c.)

NOTOWANIA BAWELNY.

Nowy York, Loco 5.90, maj 5.73, czerwiec 5.75, lipiec 5.79, sierpień 5.86, wrzesień 5.94, październik 6.02, listopad 6.09, grudzień 6.16, sty. czeń 6.23, luty 6.30, marzec 6.38.

Nowy Orlean, Loco 5.85, maj 5.74, lipiec 5.80, październik 6.00, grudzień 6.13, styczeń 6.20, marzec 6.35.

Brema, Loco 6.87, lipiec 6.83, październik 6.80, grudzień 6.87, styczeń 6.98, marzec 7.13.

Aleksandria (Sakkelaridis). Maj 10.77, lipiec 10.94, listopad 11.96, styczeń 12.26.

Ashmouni, Czerwiec 8.86, sierpień 9.00, październik 9.35, grudzień 9.54.

W Liverpoolu giełda nieczynna.

Ani grosza kredytu

bez zasięgnięcia informacji w Biurze

WYWIAD KREDOYTOWY

Największe w Łodzi Biuro Informacji kredytowych — 1500 własnych korespondentów w kraju i zagranicą

NARUTOWICZA № 30
tel. 129-30.

S. BEŁCHATOWSKI

Export — Import

Wien IX. Kinderspitalgasse 1/8
telefon 25-600.

Załatwia we Wiedniu wszelkie zlecenia ze wszystkich dziedzin.

BIELIZNA DAMSKA

ulega tak samo kaprysom mody, jak strój spacerowy.

(1) Jeśli poświęcimy nieco czasu na przestudowanie mody bieliznianej, przekonamy się, że i w tej dziedzinie zachodzą nieustanne zmiany i ukazują się coraz to nowe nowości.

Między innymi, kiedy na bieliznę zwracało się niewiele uwagi. Dziś każda z pań wie, jak rodzaj materiału

pranie nie niszczy. Nadają się tu najlepiej, jako przybranie, wszelkie wzory mereżkowe i tak zwane „pointury“

Do sukni wieczorowej natomiast pragniemy mieć dessous bardziej strojne i fantazyjne. Przeważnie używane są do tego celu materiały jedwabne, w pastelowych odcieniach, które bardzo ładnie

ją rycinę z lewej u dołu. Bluzka w połączeniu ze skromną, prosto skrojoną spódnicą jest niezaprzeczenie idealnym ubraniem dla pań, pracujących zawodowo. Spódnica powinna być przy tym ciemniejsza, bluzka zaś — jaśniejsza. Niewielkie skrzydełka u rękawów bluzek i wyokrągłone poły dają efekt absolutnie niezawodny. Okrągły kołnierzyk z białej piki lub grubego płótna, tworzy dobre obramowanie twarzy.

Dla celów sportowych stosuje się chętnie połączenie kilku kolorów, a przez geometryczne zastosowanie materiałów uzyskuje się ładną całość.

Dla pań, która u siebie w domu chce być ładnie i elegancko ubrana, odpowiednią będzie do gładkiej i ciemnej „princesse“ spódniczki jasna bluzka z świecącego materiału np. crepe - satin. Wysoko pod szyję podchodzi kołnierzyk, miłe są skrzydełka u rękawów.

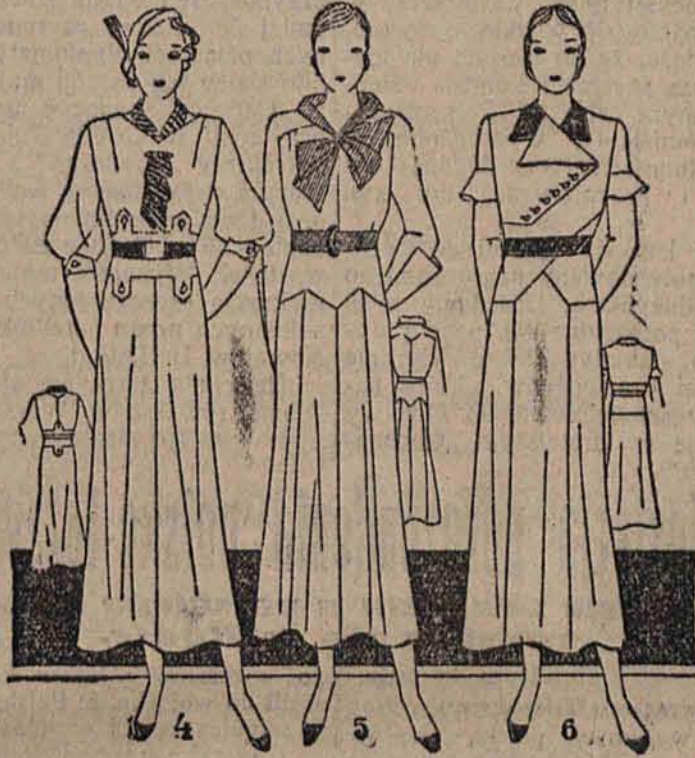
Bardzo fantazyjne są jasne bluzy, noszone do wysoko, ponad wcięcie, sięgających spódniczek „princesse“.

Na rycinie naszej widzimy trzy różne modele bluzek, które dają nam wyobrażenie o strojności tej części toalety w roku bieżącym.

Suknie bolerowe, czyniące wrażenie ensemble, utrzymują się w tym sezonie. Kombinuje się je zazwyczaj w dwóch kolorach, tak, że spódniczka jest zazwyczaj ciemniejsza, niż bolero. Modna kamizelka pozwala na ładne efekty bluzkowe po jej rozpięciu.

Prawdziwą niespodzianką tegorocznego sezonu są strojne suknie nie tylko spacerowe, ale i wieczorowe z welny. Jest to prawdziwy triumf wytwornych materiałów, cienutkich jak pajeczyna, a jednak solidnych przy całej swej elegancji. Nazywają się one dzersa, rumidzar i linetta. O ile welny robią w tym roku konkurencję jedwabiom, o tyle znów znajdują dla siebie współzawodników w materiałach bawełnianych oraz ze sztucznej jedwabiu na suknie dzienne, spacerowe, na plażę i do wód. Niemniej jednak nie można ani tu, ani tam mówić o wyłączności, bo również jak nie zanosi się na to, by welna wyparła jedwab

niez, na przybranie, koronka, robiona na drutach. Te ręcznie robione koronki z cienkiej włóczki, odznaczają się lekkością, a przytem dają pole do rozmaitych kombinacji wzorów i barw. Welniane koronki używane na karczki i rękawy lub też jako kołnierze, przybierające suknie welniane, mogą służyć także do zestawienia całej toalety, t. j. spódniczki z bluzeczką, z zakieciem lub jumperkiem. W tym wypadku kombinuje się barwy w ten sposób, że w dole robi się

i krój naszych „dessous“ wpływa na ogólny wygląd jej toalety. To też sposób robienia bielizny pod każdym względem dotrzymuje kroku modzie, bieżącej, licząc się ze wszystkimi jej kapryсами, nie tylko w ogólnych liniach, ale nawet w drobnych szczegółach.

Przedewszystkiem należy zwrócić uwagę na to, że moda robi zasadniczą różnicę między bielizną, przeznaczoną do codziennego użytku, a bielizną luksusową, odpowiednią jedynie do strojnych sukien wieczorowych. O ile pierwsze modele są skromne i proste w kroju, o tyle wykonanie drugich dopuszcza wszelką fantazyjność.

wyglądają w połączeniu z kremową koronką.

Prześliczne są modele koszul nocnych, które przyrósł nam nowa moda. I tu mainy rzeczy zupełnie skromne, a bardzo estetyczne. Co się tyczy pyjam, obecnie najprostsze nawet pyjamy do spania są tak robione, by służyły jeszcze do innego celu — na plażę.

W ostatnich latach przyjęły się też kaftanki do łóżka. I tu odróżniamy modele skromne i strojne. Kaftanik taki może być zrobiony z jednokolorowego materiału, zapięty z przodu na guziki, ze skrzydełkami u rękawami. Strojniejszy robimy z gaze-chiffon w barwne kwiaty, w rodzaju bolera z szerokimi rękawami. W połączeniu z długą jedwabną koszulą kaftanik taki może zastąpić ranny szlafroczek.

Na rycinie z prawej strony u góry widzimy modele bielizny damskiej. Model a — nocna koszula kroju empire, z krótkimi rękawkami-buffkami, z jedwabnej kropy — do prania. Model c. — dzienne koszulki ze sztucznego jedwabiu. Model d. — pyjama nocna i na plażę.

Kilkuletnie wysiłki, aby bluzkę wprowadzić z powrotem do mody, uwieńczone zostały wreszcie pełnym powodzeniem. Pierwszorządne firmy zagraniczne prowadziły walkę z bluzką konsekwentnie, ale ostatecznie uznały jej dobre strony, gdy kostium stał się podstawą naszej garderoby.

Ponieważ bluzkę nosi się zarówno do kostiumu spacerowego i podróznego, jak i do wykwińskiego kostiumu jedwabnego, ogarnęła ona bardzo szerokie pole. Przy sprawianiu jej wchodzi w grę wszelkie materiały, najbardziej fantazyjne i różnorodne przybrania.

Nowa moda przynosi nie tylko bluzki jedwabne, ale robione z materiałów do prania, a nawet z porowatych tkanin welnianych, które należą do ostatnich nowości, zarówno przez oryginalność samego materiału, jak i przez bogactwo efektownych barw.

Jak wszechstronna jest tego roku moda bluzek, można się przekonać, ogląda-

jąc rycinę z lewej u dołu. Bluzka w połączeniu ze skromną, prosto skrojoną spódnicą jest niezaprzeczenie idealnym ubraniem dla pań, pracujących zawodowo.

Jako nowy rodzaj występuje w tym roku cała sukienka lub ensemble, jak rów-

pas ciemniejszy, który potem przechodzi w coraz jaśniejszy w tym samym tonie, lub też skombinowany z innymi, harmonijnie łączącymi się barwami. Kontrastowe połączenie barw wygląda także ładnie.

Na rycinach z lewej u góry i z prawej u dołu prezentujemy eleganckie suknie welniane. Ponieważ o całości już

Zacznijmy od bielizny codziennej. Jest ona skromna i praktyczna. Unikaj się stanowczo wszelkich zbytecznych dodatków, dziś bowiem każda pani wie dobrze, że tylko taka bielizna nadaje się do codziennego użytku, której częste

wspominamy już wyżej dokładnie, nie będziemy opisywali każdego modelu. Wspomnieć tylko pragniemy, że każdy z tych modeli w wykonaniu musi być wspomaganym wypróbowanym dobrym smakiem

Irene.

